

radaspilnot.org.ua

Національний Діалог

№ 10(14)

● жовтень 2018 ●

Джерело інформації про національно-культурні об'єднання України

ІНФОРМАЦІЙНО-АНАЛІТИЧНА ГАЗЕТА РАДИ НАЦІОНАЛЬНИХ СПІЛЬНОТ УКРАЇНИ (РНСУ)

Вітання Голови Ради національних спільнот України Ашота Аванесяна з Днем захисника України і з Покровою Пресвятої Богородиці

Дорогі співвітчизники, однодумці, браття та сестри!

Рада національних спільнот України щиро вітає всіх зі світлими та такими важливими для нас святами!

День захисника України – свято спільне і для сивочолих ветеранів, і для тих, хто нині знаходиться на бойовому посту, і для майбутніх захисників держави.

Ми вітаємо всіх військовослужбовців України, хто брав участь у бойових діях та миротворчих місіях, виконуючи складні завдання, зміцнюючи авторитет нашої армії в очах українського народу та світової спільноти.

Ми вітаємо всіх зі світлим та радісним святом – Покровою Пресвятої Богородиці. Від часів Хрещення Русі і до наших днів це свято духовно об'єднувало наш народ, живило його вірою у повсякчасне заступництво Божої Матері за людський рід, за мир і добро на нашій землі.

Тож прийміть наші вітання і найкращі побажання: добра, міцного здоров'я, професійних успіхів, щасливого особистого життя.

Щастя всім, радощів та благополуччя!

З глибокою повагою

**Голова Ради національних спільнот України,
Заслужений діяч культури України Ашот Аванесян**

День захисника України

14 жовтня з 2015 року відзначається державне свято – День захисника України.

Українській традиції Покрова тісно пов'язується з ідеями захисту від ворогів: згідно з літописами, Князь Ярослав Мудрий віддав Київ і всю Русь під Покрову Божої Матері. Тому велика кількість православних церков, побудованих у княжі і козацькі часи, присвячувалися цьому святу. Церква Покрови Пресвятої Богородиці була головною на Запорізькій Січі, а 14 жовтня – одним із найважливіших днів для козаків: тоді вони проводили свої ради, на яких вибирали нового гетьмана або кошового отамана. День захисника України – данина історичній традиції вшанування українського війська на Покрову.

Свято мужніх та хоробрих захисників Вітчизни за нинішніх обставин потребує особливої уваги. І ми щиро висловлюємо вдячність, любов та повагу всім тим, хто захищає мир і спокій українців.

Покрова Пресвятої Богородиці

ПОКРОВА Пресвятої Богородиці від часів Хрещення Русі і до наших днів – це свято духовного єднання нашого народу, який вірив у святе заступництво Божої Матері.

Історія зберігає багато свідчень того, як вищою волею Пресвята Богородиця боронила наш народ, наше козацьке військо, надавала воїнам сил у боротьбі з ворогом.

Козаки настільки вірили в силу Покрови Пресвятої Богородиці та настільки щиро й урочисто відзначали свято Покрови, що впродовж століть в Україні воно набуло ще й козацького змісту і отримало другу назву – Козацька Покрова. З недавніх пір свято Покрови в Україні відзначається ще і як День українського козацтва.

Українська Повстанська Армія (УПА), яка постанала в час Другої світової війни на землях Західної України, теж обрала свято Покрови за день свого заснування, віддавши під опіку святої Богородиці. Отже сьогодні Покрова – це свято не тільки народне і релігійне, а й національне.

«Якщо вкласти душу і докласти спільних зусиль, буде чудовий результат», – Сергій МАРТИНЧУК, Голова Печерської РДА: «Модель управління державою залежить від кожного з нас»

У цьому переконаний Голова Печерської районної в місті Києві державної адміністрації – Сергій Мартинчук, з яким спілкувалися представники редакції газети «Національний діалог».

Сергій Олександрович МАРТИНЧУК народився 13 липня 1984 року в м. Коростишів Житомирської області. Має дві вищі освіти: за першою – економіст (Національний транспортний університет, економіка підприємства, 2006 р.), за другою – магістр державного управління (Національна академія державного управління при Президентові України, 2013 р.). Трудову діяльність починав на посаді інженера відділу експлуатаційних і ремонтних матеріалів, у 2007 році став заступником директора із зовнішньоекономічної діяльності. У державному апараті керівну посаду вперше обійняв у 2011 році. Із серпня 2014 року очолює Печерську РДА.

Шановний Сергію Олександровичу, як Ви прийшли в політику? Яка мета Вашої діяльності в Києві, в Україні?

– Мою посаду вважають політичною, але насправді в політику я не прийшов: РДА – це орган виконавчої влади. Центральними органами виконавчої влади у нас є Кабінет Міністрів України, міністерства, а ми трохи нижчий орган, і якоюсь мірою я є представником: виконую функції представника Президента на території Печерського району. Мене призначає Президент, хоча за поданням Київського міського голови. Я аполітичний, моє першочергове завдання – забезпечити конституційні права кожного громадянина, котрий проживає або працює на території Печерського району.

Якийсь час я працював у сфері бізнесу, потім зацікавила державна служба. Дав присягу державного службовця, пройшов конкурс, пішов головним спеціалістом у Головне управління житлового господарства, пропрацював чотири роки, після чого мені запропонували бути начальником управління житлово-комунального господарства Солом'янського району. Там ще попрацював, потім очолив Департамент житлової політики Мінрегіону України.

Таким чином я просто влився у сферу ЖКГ – це дуже сильна школа, тому що ми всі залежні від житлово-комунального господарства. Коли ми прокидаємося, нам головне, щоб була гаряча і холодна вода, щоб було тепло в квартирі, і коли ми виходимо з під'їзду, хочемо бачити чистоту навколо, вивезене сміття тощо. ЖКГ – це величезний комплекс послуг, і він є ключовим. Мій досвід у житлово-комунальному господарстві поступово привів мене на посаду Голови Печерської районної в місті Києві державної адміністрації.

Ви нещодавно підписали Меморандум про співпрацю з Радою національних спільнот України. Печерська РДА встигла провести спільні заходи з представниками національно-етнічних спільнот і планує проводити їх надалі. Якими Ви бачите перспективи такої співпраці?

– Якщо вкласти душу і докласти спільних зусиль, буде чудовий результат. Після показу фільму «Кіборги» у столичному кінотеатрі, який ми організували з РНСУ, у нас було дуже багато подяк: уперше в нашій країні державна адміністрація спільно з громадською організацією зробили таке. Потім перша леді США також організувала подібний захід – показала повчальний фільм для молоді, та все ж таки ми зробили це перші! Тому ми рухаємося в дуже правильному напрямку.

Кажуть, перший млинець гливкий. Але, слава Богу, з РНСУ у нас не було ніяких гливких млинців. І коли двоє однодумців працюють на досягнення спільної мети, вони, як правило, її досягають. Коли ж починається перетягування ковдри, це погано закінчується – вони потім сваряться між собою, один на одного кляузи пишуть. У нас же об'єднались однодумці, і навіть на прикладі показу фільму у нас був чудовий резонанс. У нас є багато ідей, і ми працюватимемо на позитив. Але ми краще спочатку це зробимо, а потім уже всім розповімо.

На фото (зліва направо): Актор Андрій Ісаєнко, Голова Печерської РДА Сергій Мартинчук, режисер фільму «Кіборги» Ахтем Сеїтаблаєв, Голова РНСУ Ашот Аванесян.

Продовження на стор. 2

Продовження. Початок на стор. 1

Яке Ваше ставлення до процесу децентралізації, самоуправління громади?

— У мене щотижня проходять апаратні наради, на яких присутні голови ОСНів — органів самоорганізації населення. Це представницькі органи. Крім цього, існують публічні звіти, на які також запрошується громадськість. І на кожному публічному звіті можна поставити будь-яке запитання, що стосується моєї діяльності — управління, бюджетування і так далі.

У Печерському районі можна влаштувати Монако: я би ще сюди зробив платний в'їзд, як у центральну частину Лондона, і питання з паркуванням було б вирішено. Я вважаю, що хто як наповнює бюджет, так і має його використовувати. Але якщо наповнення бюджету на місяць по Печерському району складає до мільярда гривень, то інші райони (де зареєстровані або здійснюють свою підприємницьку діяльність набагато менше підприємців, а наповнення бюджету — близько 150 мільйонів гривень) були б найдепресивнішими. Спальні райони залишаться спальними, вони ніколи не стануть адміністративними, промисловими. Звичайно, там також іде наповнення бюджету, але лише від фізосіб.

На сьогоднішній день у нас багато прогалин у законодавстві. Ми працюємо за старим житловим кодексом, у нас не визначено поняття «хостел», хоча ми піднімали це питання на парламентських слуханнях і в комітетах Верховної Ради.

Ми сьогодні — на порозі сучасної історії України, і все залежить виключно від нас. Сьогодні громада повинна диктувати умови. Нічого не заважає сьогодні створити електронну петицію і підняти питання, якою ми бачимо модель управління Києвом. Можна? Можна! Хто це

«Якщо вкласти душу і докласти спільних зусиль, буде чудовий результат», — Сергій МАРТИНЧУК, Голова Печерської РДА

піднімає? Та ніхто! Значить, усіх усе влаштує. Підняти питання референдуму щодо моделі управління міста можуть? На превеликий жаль, можливість проведення референдумів ми отримали на сході України, але її використали на користь не нашої держави, а ворожої.

Модель управління державою залежить від кожного з нас. А скільки людей на сьогоднішній день знають, яка у нас Республіка — президентсько-парламентська чи парламентсько-президентська? Уявіть собі — менша частина. Це упущення держави чи кожного з нас? Звичайно, кожного з нас!

За статистикою лише 4% громадян читали Конституцію...

— І це наша біда! Я впевнений, що сьогодні у школі одним із предметів має бути вивчення Конституції України. Потрібно знати те, що стосується кожного громадянина України. Наше суспільство сьогодні ще навіть не готове дізнатися, що таке Герб України і звідки він пішов. На превеликий жаль, ми не знаємо своєї історії.

Ми вимагаємо державності, але самі не робимо відповідних кроків для того, щоб ця держава працювала. Останні вибори Президента відбувалися на хвилі Революції Гідності, це було піднесення, тому нехай не 100, але як мінімум 90% мали прийти на виборчі дільниці!

Повторюю: модель управління державою залежить від кожного з нас.

Як Ви оцінюєте свою співпрацю з київською владою, зокрема з мером?

— Позитивно. Я його поважаю як видатного спортсмена. Він багато досягнув сам і навіть у політику прийшов з власними грошима, які заробив спортивними мозолями, а не зі спонсорськими. Був величезний кредит довіри до нього — і як до спортсмена, і потім, під час Революції Гідності; і коли приводили до ладу територію Майдану, він не соромився тягати піддони тощо. Він справді господарник. Він справді вірить і багато чого робить. Я не пам'ятаю, коли останнім часом так масштабно робилися дороги, розв'язки, освітлення — багато чого... Але ж ми маємо розуміти: коли 20 із гаком років місто потихеньку руйнувалося, неможливо за кілька років, за клацанням пальців, із таким

маленьким бюджетом, як для столиці, зробити щось неймовірне. У казку вірять діти. Дорослі ж вірять у вчинки. Я бажаю Кличкові балотуватися на наступні вибори мера — вважаю, що за 10 років він може себе належно проявити.

Він підтримує те, що у нас Київ — це місто в парку. Ми збільшуємо зелені зони, і я підтримую таку політику. Ми підписали меморандум з послом Китайської Народної Республіки і будемо робити поруч із адміністрацією за їхні кошти китайський сквер — надсучасний, із їхніми альтанками, у їхньому стилі, з їхніми рослинами. Тепер не обов'язково буде купувати квиток за 800 доларів до Пекіна — вистачить прогулятися біля Печерської адміністрації і відчуття цю атмосферу.

Так, у мера може щось не виходити. Не забуваймо, що людина прийшла зі спорту. Але, знов-таки, не святі горщики ліплять. Якщо у людини є бажання, це вже гарний плюс. Шляхом спроб і помилок він досягає результату. Все ж таки кредит довіри киян до міського голови залишився. І останні вибори показали гарний відсоток. До речі, у Печерському районі найбільше проголосували за Київського міського голову. Ми і надалі продовжимо тісно з ним співпрацювати.

Він може зателефонувати у вихідний день і сказати: «Тут у тебе провал біля гастроному на розі вулиці Грушевського». Я йому: «За годину все виправимо!». «Дякую», — каже він. Я ж відповідаю: «Це я Вам дякую, що Ви мені підказали, де у мене служби не спрацювали». У нас постійно є така комунікація. Не кожен міський голова, а тим паче європейського міста, звертає увагу на такі дрібниці. А йому це болить. Інший би просто проїхав би на автівці і не побачив би того провалля на асфальті. Все ж таки він, як і всі інші громадяни, не цурається цього. Він видатний спортсмен, якого увіковічили у США, не боїться брудної роботи. І за це йому респект.

Нещодавно, не без Ваших зусиль, у Печерському районі знову запрацює знаменитий кінотеатр «Зоряний»...

— А ми довго працювали, щоб відновити діяльність кінотеатру. Андрій Кравець — це минулий очільник ДУС (йому за це дали Героя України),

колишній директор «Зоряного» — віддав приміщення забудовникам. Була спроба поміняти профіль земельної ділянки під кінотеатром, але двічі громада та депутати земельної комісії блокували це рішення. Власники вимагали перепрофілювати кінозаклад на багатоповерхову забудову. Коли це було заблоковано, «Зоряний» придбали ресторатори — ціна була вже у 5 разів меншою. Зараз ми радикально відсто-

юємо позицію, що це має бути кінотеатр, яким він був багато років. Зараз над власником, як Дамоклів меч на кінській волосині, висить оце рішення Київради про повернення закладу в комунальну власність. За компенсацію, зрозуміло — ми не експропріюємо, але це має залишатися кінотеатр. І на тлі «Кінопанорами» з «Україною» (до речі, «Україна», на Городецького, в одному рішенні голосувалася з кінотеатром «Зоряний» про їх приватизацію тоді, у 2006 р.). Але на шляху до відновлення кінотеатру з'ясувалося, що представники «молодої команди» вкрали навіть фонтан біля «Зоряного»! Коли очільники Керуючої компанії Печерського району з'ясували, що фонтан уже не перебуває на їх балансі й у реєстрі прав власності фігурує фізична особа, мешканець с. Іванковичі Київської області, — вони вдарили на сполох. 170 м фонтану та кінотеатр розглядалися як одна ділянка для забудови, адже кожен клаптик землі на Печерську коштує дуже дорого... Ми з прокуратурою, депутатами та журналістами підняли шум — і ось, через три місяці, я на сайті Мін'юсту в реєстрі майнових прав побачив, що цей запис скасовано, і тепер київська громада є власником цього майнового комплексу. Це спільна перемога!

Закінчення на стор. 6

Антону Кіссе — 60!
Вітаємо
зі славним ювілеєм!

Рада національних спільнот України щиро вітає народного депутата України з Одещини, Президента Асоціації болгар України, члена Опікунської Ради РНСУ, відомого мецената Антона Івановича Кіссе з ювілеєм — 60 років!

Вельмишановний Антоне Івановичу!

Очолювана Вами Асоціація болгар (якій уже 25 років) — перша масова та авторитетна громадська організація болгар України, вельми знана як у Болгарії, так і по всьому світові. Ви завжди вірні своєму життєвому кредо: «Працювати з людьми — задля людей!». У Вас душа повсякденно болить за рідний край, Вас знають, шанують, цінують усі зроблені Вами добрі справи. Ваша небайдужість, уміння слухати та розуміти людей, сміливість своєчасно приймати рішення та наполегливість втілювати їх у життя — гідні поваги. Нехай і надалі Вас не покидає бажання творити добро!

Здоров'я Вам, наснаги, оптимізму, щастя й благополуччя! Дякуємо, що ми разом!

Члена РНСУ нагородили відзнакою Президента України

З метою вшанування мужності та героїзму захисників незалежності, суверенітету і територіальної цілісності України, сприяння подальшому зміцненню патріотичного духу в суспільстві, підвищенню суспільної уваги і турботи про учасників добровільних формувань, **Рада національних спільнот України** звернулася до Головного управління Національної гвардії України із поданням про клопотання перед Президентом України щодо нагородження найактивніших членів РНСУ Відзнаками Президента України «За гуманітарну участь в антитерористичній операції».

17 жовтня Радник Голови **Ради національних спільнот України**, генерал-майор Сергій Братчик нагородив Заступника голови Федерації грецьких товариств України, Голову Чермалицького товариства греків, члена Департаменту соціально-гуманітарної та волонтерської діяльності **Ради національних спільнот України** — Ганну Домбай (на фото) відзнакою Президента України «За гуманітарну участь в антитерористичній операції».

Ганна Домбай є активним членом Департаменту соціально-гуманітарної та волонтерської діяльності при **Раді національних спільнот України**. Вона бере активну участь у волонтерських проектах. Основні напрями її волонтерської

діяльності — допомога підрозділам української армії і національної гвардії. Її діяльність спрямована на зміцнення і розвиток толерантних міжетнічних відносин у державі.

Зараз Ганна Миколаївна, виконуючи обов'язки заступника Голови Федерації грецьких товариств України, курирує різнопланову допомогу мешканцям населених пунктів, які знаходяться у зоні зіткнення сторін (Чермалик, Гранітне, Старогнатівка, Мирне, Кам'янка, Новоселівка, Андріївка, Сартана і т.д.). Вона користується щирою повагою серед земляків та членів Федерації грецьких товариств України.

Рада національних спільнот України виражає щиро подяку Головному управлінню Національної гвардії України за співпрацю!

Історія нагороди:

Відзнака Президента України «За гуманітарну участь в антитерористичній операції» заснована Указом Президента України Петра Порошенка 17 лютого 2016 року. Указом постановлено нагородити відзнакою працівників підприємств, установ та організацій, інших осіб, які залучалися або добровільно забезпечували проведення антитерористичної операції в Донецькій та Луганській областях, здійснювали волонтерську діяльність, перебуваючи безпосередньо в районі проведення антитерористичної операції у період її проведення.

Анонс: «Всеукраїнський фестиваль національних культур»

28 листопада 2018 року Міністерство культури України спільно із Радою національних спільнот України, Конгресом національних громад України, Асамблеєю національностей України, Міжнародною громадською організацією «Інтернаціональний союз», в рамках виконання Плану дій з реалізації Національної стратегії у сфері прав людини на період до 2020 року, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 23 листопада 2015 року №1393, проводить у приміщенні Національного академічного театру опери та балету України ім.Т.Г. Шевченка Всеукраїнський фестиваль національних культур.

Фестиваль покликаний презентувати розмаїття культури України через призму культур національних меншин, а також пропагувати ідею національної єдності та принципу толерантності до представників різних національностей, які проживають в Україні. Його програмою передбачено виступи зразкових творчих аматорських колективів й окремих виконавців з різних регіонів України.

У рамках заходу в холі «Національної опери України» відбудеться демонстрація виробів народно-прикладного мистецтва, показ друкованої продукції, картин і фоторобіт, а у концертному залі — концертна програма за участю майстрів мистецтв, художніх колективів і солістів етнічних спільнот України.

Виїзне розширене засідання Президії РНСУ в Житомирі

18 жовтня у приміщенні Житомирської ОДА Рада національних спільнот України спільно з Міністерством культури України провела за участю органів державної влади виїзне розширене засідання Президії Ради з найбільш актуальних питань діалогу РНСУ з регіонами України.

На засіданні були присутні керівники та представники організацій: Житомирської ОДА, Управління культури та туризму ЖОДА, Чеської національної ради України, Ромських ГО Житомирщини, Житомирської спілки Волинських чехів, Греків Житомирщини, ГО Житомирська обласна община вірмен «ЕРЕБУНІ», ГО Житомирська обласна спілка поляків України, Житомирської обласної організації Всеукраїнського об'єднання Білорусі, Житомирської обласної організації «Співдружність», ВСГО Конгрес Ромів України, Всеукраїнської асамблеї татар, Асоціації болгар України, Житомирського обласного німецького товариства «Відергебурт».

Рада національних спільнот України хоче розширити співпрацю з національно-культурними товариствами Житомирщини, мати свого представника в області та залучати представників національно-культурних товариств до різних заходів.

Питання розширення співпраці та налагодження зв'язків обговорили 18 жовтня представники Ради національних спільнот України, національно-культурних товариств України та Житомирщини.

ПОРЯДОК ДЕННИЙ:

1. Відкриття регіональних представництв РНСУ;
2. Завершальний етап написання збірника РНСУ «Організації Ради національних спільнот України»;
3. Інформація про дорадчі органи РНСУ, які були утворені протягом 2018 р. та їх діяльність;

• Опикунська Рада – Координуючий і консультативно-дорадчий орган, на який покладено здійснення координаційної діяльності Ради, опіки, піклування, забезпечення прав та інтересів представників усіх етнічних груп. Голова Опикунської Ради – Різван Ібрагімович Бабаєв, Віце-президент компанії «АрчЛтд», Заступник голови РНСУ;

• Благодійна організація «Благодійний Фонд «Добро без меж-2017»: Надання гуманітарної волонтерської допомоги в зону ООС, людям з обмеженими фізичними можливостями та самотніми людям похилого віку, інтернатам, дитячим будинкам, представникам Міністерства Оборони України і Національної гвардії України – воїнам і ветеранам ООС, а також цивільному населенню прикордонних територій в зоні проведення Операції Об'єднаних Сил на сході України. Голова – Різван Бабаєв (оголошення про збір гуманітарної допомоги в зону проведення ООС – на кінець листопада);

• Єдиний контактний центр (колл-центр): Вдосконалення організації роботи з телефонними та електронними зверненнями громадян та надання компетентних та розгорнутих відповідей на їхні звернення, надання безоплатної консультативно-правової допомоги формування інформаційної бази по всіх етнічних спільнотах і організаціях, робота яких пов'язана з питаннями етнополітики, міжнаціональних відносин та національно-культурною діяльністю. Голова колл-центру – Сергій Борисович Братчик, Радник Голови РНСУ;

• Молодіжний центр («Молодь народів України»): Виконання програм і здійснення заходів зі сприяння діяльності громадських організацій; організація і проведення масових та локальних заходів серед етнічної молоді; організація заходів із оздоровлення молоді, розвитку молодіжного туризму, інформаційна діяльність в галузі молодіжної політики; пошук, розвиток і підтримка здібної, обдарованої і талановитої молоді; забезпечення прав та інтересів молодих громадян на ринку праці; сприяння працевлаштуванню молоді; забезпечення розвитку міжнародного молодіжного співробітництва. Голова – Олександр Борисович Тянь, Голова громадської організації «Корейці міста Києва»;

• Редакція інформаційно-аналітичної щомісячної газети «Національний діалог»: Всебічне і об'єктивне інформування широкого кола читачів про діяльність РНСУ, етнічних спільнот в Україні та за її межами, сприяння консолідації Української нації через національний діалог. У виданні забезпечується свобода у висловлюванні різних думок, які не виходять за межі правового поля України. Газета об'єктивно реагує на всі події, не обходить «незручних» питань, публікує різні думки з широкого кола актуальних проблем. Головний редактор – Михайло Михайлович

Роль (презентація інформаційно-аналітичної газети «Національний діалог», надання інформації про діяльність національно-культурних об'єднань для висвітлення на сторінках газети).

4. Підготовка та проведення Всеукраїнського фестивалю національних культур 28 листопада цього року у приміщенні Національного академічного театру опери та балету України ім. Т. Г. Шевченка;

5. Проведення Молодіжного форуму із залученням регіональних національно-культурних об'єднань та регіональних представництв РНСУ (у період 15 – 20 листопада 2018 р.);

6. Співпраця з Комісією з питань міжнаціональних відносин та культурного розмаїття Громадської ради при Міністерстві культури України;

7. Розміщення соціальної реклами Ради національних спільнот України в місті Житомирі та Житомирській області (рекламні щити);

8. Визначення найактивніших членів Ради для подання їх до нагородження відзнаками державних установ та організацій.

9. Підписання Меморандуму про співпрацю.

Участь у зустрічі взяли: Заступник голови Житомирської ОДА Ярослав Лагута та начальник управління культури та туризму ОДА Тетяна Парфентієва (на фото).

«Ні для кого не секрет, що Житомирщина є поліетнічною та багатокультурною областю. Але дуже приємно, що всі представники всіх етносів єдині у відчутті себе громадянами незалежної української держави. Ми, як і органи влади, маємо завжди дбати і розуміти запити і побажання кожної людини, маємо допомагати розвиватися національно-культурним товариствам. З іншого боку, незалежно від національності пріоритети України є на першому місці і кожен з вас завжди відкликається і бере активну участь у житті Житомирщини, за що ми вам дуже вдячні», – зазначив Ярослав Лагута.

«У 2019 році нашої організації (РНСУ) виповниться 30 років. І ми хочемо створити осередки на місцях. Ми допоможемо з фінансовою частиною реєстрації такої організації, інформаційною підтримкою. Ви обираєте керівника, який буде представником Ради національних спільнот України від Житомирщини. Ми відкриті і готові до співпраці. Обговоріть між собою це питання і прийміть рішення», – зазначив Голова Ради національних спільнот України Ашот Аванесян.

За його словами, для інформаційної підтримки, співпраці з національно-культурними товариствами при Раді національних спільнот України вже створений і діє колл-центр за телефоном: 0-800-752-012, куди можна звернутися з різними питаннями.

«28 листопада буде проводитися Всеукраїнський фестиваль національних культур в Національній опері України у м. Києві. Ми чекаємо ваші колективи. Виступати будуть найкращі колективи з усієї України. З цього питання ви можете контактувати з Управлінням культури та туризму ОДА», – повідомив Ашот Аванесян.

Учасники зустрічі обговорили питання співпраці з Радою національних спільнот України, участі у заходах, які проводить організація. Також у результаті зустрічі буде підписаний Меморандум про партнерство та співробітництво між РНСУ та Житомирською ОДА.

Фільм Валерія Степаняна про Олеса Гончара отримав «Золоту троянду Болгарії»

Художньо-документальний фільм «Стежками Олеса Гончара» відомого українського режисера Валерія Степаняна на VI Міжнародному фестивалі кіно і телебачення «Слов'янська казка», який пройшов у столиці Болгарії Софії з 7 по 10 вересня, отримав спеціальний приз фестивалю «Золота троянда Болгарії» як найкращий фільм року.

Нагородження «Золотою трояндою Болгарії» (м. Софія)

ВІДГУКИ глядачів, які подивилися фільм Валерія Степаняна, говорять самі за себе: «Цей фільм здався дуже теплим, затишним, по-доброму старосвітським: старовинні музеї, корпуси старих університетів, хатини, сади і цвинтарі – це стара Україна, яку ми так любимо, боїмося втратити і потроху втрачаємо. У цьому фільмі домінує потужна постать Олеса Гончара – великого Українця, чия українськість розлита в його творах, у його справах, і яка так потрібна Україні сьогодні. Слава Олесю Гончару! Слава Україні!»

Приємно повідомити, що фільм «Стежками Олеса Гончара» створено за підтримки Ради національних спільнот України.

Валерій Степанян з дружиною Олеса Гончара – Валентиною Данилівною та вдячними глядачами (м. Київ)

РНСУ спільно з Центральним держархівом громадських об'єднань України провели ознайомлювальний семінар

31 жовтня у приміщенні Центрального державного архіву громадських об'єднань України (ЦДАГО) пройшов семінар «Впровадження нормативних актів з питань діловодства та забезпечення збереженості документів у практику роботи громадських організацій етнонаціональних меншин України». Співорганізатором заходу була Рада національних спільнот України (РНСУ). Участь у роботі семінару взяли керівники та працівники діловодних служб, архівних підрозділів громадських організацій етнонаціональних спільнот України.

Деякі організації етнонаціональних спільнот уже скористалися можливістю зберігати свої архівні матеріали не на власних записаних полицях (хоча у деяких організацій і цього нема – вони задовольняються підсобними та іншими непристосованими приміщеннями), а в ЦДАГО, де сучасники в комфортних умовах, у читальному залі мають можливість ознайомитися з цими документами – а колись це зможуть зробити і нащадки. За 2016-2017 рр. на постійне зберігання свої документи в ЦДАГО України передали такі Всеукраїнські громадські організації: «Національний конгрес вірмен України», «Діаспора чеченського народу» і Київське міське товариство греків для ділових і культурних зв'язків з греками в Україні та за її межами. До цього списку незабаром додасться громадська організація «Спілка вірмен України», документи якої наразі перебувають на науково-технічному опрацюванні в архіві.

Семінар відкрила директор ЦДАГО Ольга Вікторівна Бажан (на фото). Привітавши присутніх та наголосивши на необхідності належним чином зберігати документи, аби їх могли прийняти в ЦДА-

ства культури та ЦДАГО. Він анонсував Фестиваль національних культур, який відбудеться 28 листопада ц.р. у приміщенні Національної опери, та проект «Книга-альбом Ради національних спільнот України: екскурс у суспільне етнонаціональне життя держави». «Це ексклюзивні матеріали, пов'язані з діяльністю наших національно-культурних спільнот, які працюють багато років, – сказав пан Ашот. – Там буде відображено діяльність різних організацій, які проводили заходи багатопрофільного характеру: починаючи

документальних пам'яток представників етносів необхідне для відродження їхніх національних традицій, побуту, мови, культури, історії й подальшого інтегрування до загальноукраїнських процесів», – підкреслила вона. Вікторія Горєва надала багато практичних рекомендацій – наприклад, про те, який принцип побудови номенклатури справ (структурний чи функціональний) доцільніше обрати тій чи іншій організації.

Під час обговорення пролунало багато запитань, і на кожне було отримано змістовну відповідь.

Після кави-брейку учасники семінару мали змогу переглянути змонтований із архівних матеріалів ЦДАГО відеоролик про звільнення Києва від нацистських окупантів та ознайомитися з виставкою документів Національного архівного фонду. Також усі учасники отримали два свіжих випуски газети «Національний діалог».

від недільних шкіл і закінчуючи конференціями, форумами та круглими столами». В кінці свого виступу Ашот Аванесян поділився планами Ради національних спільнот України. Звісно, усі нові набутки РНСУ в царині культури також поповнять Національний архівний фонд України. Також він представив нового співробітника Ради, консультанта з політичних питань, Академіка Академії політичних наук – Юрія Марченка (на фото).

Начальник відділу забезпечення збереженості та обліку документів ЦДАГО Анжела Ішук (на фото вгорі правої колонки) розповіла про вимоги та впровадження нормативних актів із питань діловодства та забезпечення збереженості документів. «Документи, що відкладаються в процесі функціонування організацій, мають важливе історико-культурне значення і є складовою Національного архівного фонду України, – наголосила пані Анжела. – Тобто, вони повинні зберігатися постійно, і питаннями їхньої збереженості разом із вами опікується і держава». У своєму виступі вона зупинилася на нормативній базі, яка регламентує діловодні процеси в організації та архівне зберігання документів. Цікавим стало обговорення особливостей перехідного періоду, котрий наразі триває. На цьому етапі Анжела Ішук вважає однаково прийнятними і електронну форму документів, і «традиційну», але радить усе ж таки дублювати електронні документи на паперових носіях.

Головний науковий співробітник ЦДАГО Вікторія Горєва (на фото внизу правої колонки) ознайомила присутніх із основними вимогами до складання номенклатури справ та використання її в роботі. «Збирання, зберігання і використання унікальних

На завершення семінару директор ЦДАГО Ольга Бажан висловила подяку його учасникам у зацікавленості у збереженні документів, які мають важливе історико-культурне значення, і закликала представників організацій етнонаціональних спільнот активніше долучатися до цієї справи.

Атанайа Та

ГО, вона передала слово головному спеціалістові Відділу взаємодії з національними спільнотами України та закордонними українцями Міністерства культури України Олександрі Чепилу. Він був лаконічний: запевнив, що Міністерство відкрите для співпраці, і закликав звертатися туди з будь-яких питань.

Голова Ради національних спільнот Ашот Аванесян почав свій виступ із подяки друзям з Міністер-

Обговорення проекту Концепції державної етнонаціональної політики України

МІНІСТЕРСТВО
КУЛЬТУРИ УКРАЇНИ

ся постійно-діючий консультативно-дорадчий орган при Міністерстві культури України – Експертна рада з питань етнополітики. Законопроект був підготовлений на виконання підпункту 2 пункту 112 Плану заходів з реалізації Національної стратегії у сфері прав людини на період до 2020 року, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 23 листопада 2015 р. № 1393-р.

Від Ради національних спільнот України у засіданні взяв участь Голова РНСУ – Ашот Аванесян, а також представники громадських організацій з Ради етнонаціональних організацій України.

Голова РНСУ Ашот Аванесян у своєму виступі відзначив основні пріоритети проекту Концепції та запропонував вдоскона-

лити всі основні терміни і поняття в різних пунктах самої Концепції, щоб це було зручно і доступно для всіх етнічних груп населення України.

До складу Експертної ради входять провідні науковці, фахівці з питань етнополітики та міжнаціональних відносин науково-дослідних установ, представники інститутів громадянського суспільства, а також органів центральної влади, до компетенції яких належать зазначені питання.

Рада етнонаціональних організацій України об'єднує керівників громадських об'єднань національних меншин, які уповноважені представляти та відстоювати інтереси різних національних спільнот та займається підготовкою обґрунтованих пропозицій щодо формування та реалізації державної етнонаціональної політики України, спрямованої на забезпечення етнонаціональної єдності та міжетнічної злагоди у суспільстві.

Спільне засідання розпочалося з представлення вищезгаданого проекту документа представниками робочої групи Експертної ради з питань етнополітики.

Директор Департаменту у справах релігій та національностей Міністерства культури України Андрій Юраш зазначив, що розробка Концепції покликана визначити зміст і спрямованість державної етнонаціональної політики, впровадити у законодавство однаковий понятійний апарат, єдині принципи, цілі, напрямки та механізми політики держави в етнополітичній сфері та має бути

покладена в основу вдосконалення чинного і формування нового законодавства у сфері міжетнічних відносин.

У ході засідання представники громадських організацій національних спільнот висловили свої міркування щодо представленого проекту Закону України.

Всі учасники засідання дійшли згоди, що підготовка та прийняття вищезгаданого нормативно-правового акта є надзвичайно актуальною та важливою на сьогодні.

Спільне засідання стало тим майданчиком, що надав можливість обговорити двом сторонам – Експертній раді з питань етнополітики та Раді етнонаціональних організацій України підготовлений проект Концепції державної етнонаціональної політики України, розглянути актуальні питання у сфері міжнаціональних відносин та обмінятися фаховими думками.

Урочистий показ фільму «Кіборги» за сприяння РНСУ

10 жовтня 2018 року у Києві, за ініціативи Голови Печерської РДА Сергія Мартинчука і за сприяння Голови Ради національних спільнот України Ашота Аванесяна та дирекції культурного центру «Кінотеатр «Київ», відбувся урочистий показ фільму «Кіборги» від українського режисера Ахтема Сеїтаблаєва, приурочений до Дня захисника України.

На фото (зліва направо): Андрій Ісаєнко, Сергій Мартинчук, Ахтем Сеїтаблаєв, Ашот Аванесян

На фото (зліва-направо): Ігор Гордійчук, Сергій Мартинчук

Фільм представив особисто режисер Ахтем Сеїтаблаєв та один з головних акторів фільму – Андрій Ісаєнко. Подивитись картину, засновану на реальних подіях оборони Донецького аеропорту, прийшли військово-службовці, сім'ї загиблих військовослужбовців, Героїв Небесної Сотні, освітянська молодь та представники інститутів громадянського суспільства.

Окремі слова вдячності висловлюємо Герою України, начальнику Київського військового ліцею імені Івана Богуня Ігорю Гордійчуку (на фото). Висловлюємо щирю подяку за результат його щоденної клопіткої праці та достойне виховання молодого покоління ліцеїстів.

«Ми вдячні режисеру за цей фільм. Подібні спільні заходи дуже важливі, вони сприяють нашому згуртуванню та зміцнюють нашу свідомість і наші спільні зусилля кувати нашу перемогу. Слава мужнім захисникам нашої неньки-України!» – сказав у своєму слові Ігор Гордійчук.

День захисника України – це свято нескорених, бо незважаючи на всі випробування, дух українського народу не вдається зламати жодному з ворогів. Адже наші мужні воїни – це ті, – хто готовий не на словах, а на ділі повсяк час захищати свою родину, свій народ, свою державу.

Цей урочистий захід відбувся з метою вшанування мужності та героїзму захисників Незалежності і територіальної цілісності України, військових традицій та звичаїв Українського народу.

Доля Українського народу бентежить не тільки українців, а й більшість народів світу. Рада національних спільнот України активно зміцнює національну єдність України та допомагає воїнам Операції Об'єднаних Сил; докладає зусилля для збереження єдності української нації, територіальної цілісності держави, досягнення миру і злагоди в суспільстві та протидії поширенню екстремізму і міжетнічної та міжнаціональної ворожнечі.

Міжнародна конференція Федерації всесвітнього миру за підтримки Ради національних спільнот України

19 жовтня в місті Києві у конференц-залі Національного педагогічного університету ім. М.П. Драгоманова за підтримки Ради національних спільнот України відбулася Міжнародна конференція Федерації всесвітнього миру: «Взаємозалежність та спільний розвиток: роль громадських, молодіжних та духовних лідерів»

Федерація всесвітнього миру у своїй діяльності приділяє значну увагу пошуку практичних шляхів вирішення конфліктів задля побудови сталого миру. Історично склалося так, що національно-культурні відмінності нерідко спричиняли розподіл суспільства, ворожнечу і навіть кровопролиття.

Головними завданнями Ради національних спільнот України є збереження єдності української нації, співпраця і консолідація зусиль, спрямованих на гармонізацію міжнаціональних відносин, збереження міжетнічної злагоди в суспільстві, консолідація та розвиток етносів в Україні.

Саме для обговорювання цих нагальних питань і був проведений цей захід.

Відкрила конференцію національним Гімном заслужена артистка України Руслана Лоцман. Після цього заступник Голови Української Ради Миру Володимир Новохацький (на фото) передав привітання для учасників конференції від Голови Української Ради Миру, першого Президента незалежної України Леоніда Кравчука.

Серед офіційних осіб на заході були: Голова Українського фонду культури ім. Бориса Олійника Олександр Бакуменко, Відповідальний секретар цього фонду Тетяна Кудінова, Члени Президії Української Ради Миру – Віктор Пасак, Христо Роглев, Юрій Седих; Голова Правління Федерації жінок за мир у всьому світі Тетяна Коцеба та інші.

Естафету привітання прийняв Голова Федерації всесвітнього миру східної Європи Джек Корлі, Республіка Ірландія (на попередньому фото). Отримавши в подарунок книгу Леоніда Макаровича «Маємо, що маємо», Джек Корлі пообіцяв вивчити українську мову.

Голова європейського відділення Федерації д-р Майкл Балкомб (на фото) розказав про проект на Балканах «Шлях миру». На Балканському півострові розташовується понад 10 країн, більшість із яких входили до складу колишньої Югославії. Після закінчення жорстокої війни в 90-х роках минулого століття тліючий конфлікт триває, адже на невеличкому півострові сусідують різні релігії та етноси. Міжнародний миротворчий проект, який стартував цього року, виявився багатообіцяючим.

Доктор юридичних наук, протоієрей УГКЦ Ігор Онишук (на фото) душевно розповів про роль релігійних діячів у досягненні миру і гармонії. Зокрема про 5 принципів миру Папи Івана Павла II. Промовець у своєму виступі тричі наголосив на необхідності постійного діалогу між людьми, між політиками, урядами, народними дипломатами. Ігор Онишук цього вечора отримав звання «Посол миру». Окрім нього цього почесного звання удостоїлися ще дев'ять видатних українців – відомі громадські діячі, заслужені артистки України, викладачі вишів та вчителі навчальних закладів, волонтери, музиканти.

Молодіжний Посол миру, кореець Чонг Пок

Чін (на фото) висловився про роль української молоді і підкорив усіх своєю досконалою українською мовою.

Голова Асоціації директорів шкіл м. Києва Тетяна Федунува (на фото) дала звіт щодо своєї миротворчої діяльності за минулий рік у вигляді особливої церемонії.

Головними особами цієї церемонії миру стали її вихованці – юні Посли миру. Вони змішали в єдиній посудині джерельну воду, яку привезли Посли миру з півдня, півночі, сходу і заходу України.

Голова Ради національних спільнот України, Президент ВГО «Національний конгрес вірмен України», заслужений працівник культури України Ашот Аванесян (на фото) підкреслив, що Міжнародна конференція «Взаємозалежність та спільний розвиток: роль громадських, молодіжних та духовних лідерів» в черговий раз підтвердила, що головне багатство будь-якої держави – це люди, які є носіями історії, культури, духовності та національної єдності. Він звернув увагу на назву конференції і сказав, що ми повинні прагнути не до «взаємозалежності», а до діалогу – основи національної і міжнаціональної єдності.

Від Ради національних спільнот України в конференції також брали участь: Віце-президент Всеукраїнської асоціації корейців Наталія Варич, Президент асоціації курдських громадських організацій «Мідія» Георгій Гасанов, член Президії Ради національних спільнот України, Голова Громади литовців України Даля Макарова, член Президії Антифашистського комітету України Олександр Найман, Головний редактор інформаційно-аналітичної газети РНСУ «Національний діалог» Михайло Роль, Голова товариства Староверців-Липован Людмила Свинцова, Голова Київської громадської організації німців України «Відергебурт» Лідія Цельсдорф, Президент Всеукраїнського культурного центру «Туган тел» Ка-нафія Хуснутдінов.

На фото (зліва направо): Михайло Ільїн, Голова Правління Федерації всесвітнього миру, Тетяна Федунува, Ашот Аванесян

Гостям сподобалася конференція своїми короткими, зрозумілими і влучними промовами, а також зворушливою піснею «Світ без війни» у виконанні школярів, одягнутих у різні національні костюми. Усі присутні могли пересвідчитися на власні очі, що в Україні формується справжня культура миру.

«Якщо вкласти душу і докласти спільних зусиль, буде чудовий результат», — Сергій МАРТИНЧУК, Голова Печерської РДА

Закінчення. Початок на стор. 1

Кінотеатр «Зоряний» — це символ мінулої влади, це штаб-офіс Партії регіонів, ми його називали «епіцентр зла», і коли Майдан почався, перший тиждень сюди приїжджали якісь озброєні козаки в еполетах — вони прикривали вивезення награваного. У «Зоряному» ж були приймальні депутатів, Азарова, якщо не помиляюся... Розповідали, що всередині галерея була. Зрозуміло, що весь кінотеатр перетворився на офісне приміщення. Зараз кінотеатром займаються наші кіномитці — Людмила Горделадзе, керівниця кінотеатру «Жовтень» на Подолі, відповідає за концепцію. «Зоряний» буде оновлений усередині, буде вже не 2, а 5 залів зроблено: тепер не ходять у зали на 700 посадочних місць, потрібні зали по 50-100. Але я сподіваюся, що це буде народний центр українського кінематографу. Щоб це був не просто попкорн, а такий арт-простір, де молоді режисери могли б реалізувати себе — це основне. Колись «Зоряний» був місцем відпочинку киян, він був найсучасніший, останній кінотеатр за радянських часів. Він був дуже гарно обладнаний. Ми, школярі, відвідували безкоштовні сеанси — він виконував соціальну функцію. Тому зрозуміло, що зараз Печерську бракує таких місць, щоб усе місто приїжджало — і кінопокази відбувалися, і якісь мистецькі події. І це єдиний кінотеатр, який наразі залишився у Печерському районі. Він символізує часи Євромайдану, ми розуміємо його значення. Ніяких спекуляцій із «Зоряним» не буде, він усе ж таки має стати кінотеатром.

Рік тому побачив світ перший номер друкованого органу Ради національних спільнот України — щомісячної газети «Національний діалог». Якої Ви думки про це видання? Якими бачите шляхи налагодження загальнодержавного національного діалогу?

— Насамперед хочу відзначити, що не кожне, навіть комерційне, видання має таку якісну поліграфію! А щодо налагодження загальнодержавного національного діалогу, то сьогодні ми потребуємо єднання не тільки в країні, а й за її межами. Ми зараз сидимо і спілкуємося в цьому кабінеті, а завтра можемо випадково зустрітися у будь-якій країні, і коли люди не ховають обличчя, а кажуть знайомою мовою «Привіт!» — це дуже круто. Мені дуже приємно, коли я виходжу з адміністрації і йду на прийом громадян, а громадяни просто вітаються. Люди на могла промовчати і вдати, що не знає мене. Це один із класних показників, коли люди одне одного не цураються. А чому не цураються? Тому що вони роблять гарну справу. Під час гарних справ вони пишуть історію. Вони роблять щось корисне не тільки для себе, а й для своєї держави, у якій жити їхнім дітям, онукам і т.д. Треба об'єднуватися для того, щоб побудувати найкращу країну! Вона у нас і так найкраща, але ми маємо довести це і світовій спільноті. Ми круті. Географічне положення у нас таке унікальне, що у нас є чотири пори року — не всі країни цим

можуть похизуватися. У нас є море, гори, у нас круті ландшафти, ліси, чого немає у багатьох країнах світу. У Швейцарії немає моря, в Іспанії класно, але сухо, піски, зеленої зони немає... А ще у нас дуже гостинні люди, що теж є далеко не скрізь. Іноді приїжджаєш у гості до європейця, а він каже: «Кожен платить за себе». А у нас, коли приїжджають гості, то — чим хата багата, тим і рада. Цю атмосферу треба зберігати. Але, знов-таки, для того, щоб її зберегти і примножити, людям потрібен гарний рівень життя. І він залежить виключно від нас.

Дякуємо за інтерв'ю.

Розмову вели: Головний редактор газети «Національний діалог» Михайло Роль, журналістка Атанайа Та

Олег Сенцов став лауреатом премії МЗС Польщі та премії Сахарова — першим серед українців

23 жовтня в мікроблозі МЗС Польщі в соцмережі Twitter повідомили: Утримуваний в РФ український режисер Олег Сенцов став лауреатом премії міністра закордонних справ Польщі «Pro Dignitate Humana».

Український режисер та політичний в'язень Кремля Олег Сенцов

також 25 жовтня став лауреатом премії Сахарова Європейського парламенту. Про це повідомила у Twitter євродепутат Ребекка Гармс. Сенцов став першим в історії представником України, який став лауреатом премії. Олега Сенцова на премію Сахарова номінувала Європейська народна партія (ЄНП), найбільша фракція в Європейському парламенті. Церемонія вручення премії відбудеться 12 грудня у Стразбурзі.

Світова практика впровадження «зелених технологій»

Усі ми чули достатньо різноманітної інформації з приводу екології, екологічного стану і таке інше. Пропонуємо читачеві разом з нами здійснити екскурс у науку екологія та практичне застосування екологічних знань у процесі сталого економічного розвитку.

ЗАГАЛОМ, «зелені» технології — це технології, які не шкодять довкіллю та людям. Сподіваємося, усі так вважають. Але як ви поставитесь, припустимо, до правдивої інформації про будівництво у вашому регіоні 4-х теплоелектростанцій або атомної електростанції? Або, наприклад, до такої інформації: про спорудження одного або кількох (у разі необхідності) альтернативних, автономних, високопродуктивних (ефективність яких більша у разі) джерел, наприклад, джерел електроенергії, які екобезпечні для всіх екосистем?

Відповідь очевидна. Погляньте на цифри...

Запорізька АЕС з 6 енергоблоками ВВЕР (абр. від водно-водяний енергетичний реактор — ядерний реактор, теплоносієм і сповільнювачем у якому служить вода під тиском. Реактор зі стиснутою водою — це реактор, в якому вода перебуває під достатнім тиском для запобігання її закипання і водночас забезпечує високу

температуру теплоносія: понад 300 °C) є найбільшою в Європі. Її загальна потужність — 6000 МВт. Чим більша потужність станції, тим більші відходи і екологічна небезпека виробництва.

Для порівняння, сонячна електростанція (СЕС) потужністю 200 МВт у Дніпропетровській області має високий екологічний ефект. Він буде полягати в щорічному скороченні викидів вуглекислого газу в атмосферу на 300 тис. тонн.

Одним із основних факторів, що обмежують розвиток електроенергетики в Україні, є екологічний. Викиди від роботи енергетичної галузі становлять близько 30% всіх твердих часток, що надходять в атмосферу внаслідок господарської діяльності людини. За цим показником електростанції зрівнялися з підприємствами металургії, і випереджають усі інші галузі промисловості. Крім того, енергетика виробляє до 63% сірчаного ангідриду і понад 53% окису азоту, що надходять у повітря від стаціонарних джерел забруднення. Вони є основним джерел кислотних дощів в Україні.

Але це лиш одна із форм взаємодії виробництва з довкіллям (виробництва електро- та теплоенергії). Цими питаннями опікуються не лише державні, а й громадські структури.

Так, наприклад, Громадська організація «Міжнародна екологічна безпека» пропонує впровадження програми кластерної системи, яка сприяє об'єднанню екологічних організацій для досягнення спільно поставлених задач з метою покращення стану природного довкілля. Дана система заснована на міжнародному досвіді, який був неодноразово перевірений на практиці, її прикладом є Міжнародна асоціація «Global Nest», до складу якої входять зацікавлені групи, що беруть участь у наукових і технологічних розробках у сфері екології, а також сприяють використанню засобів, спрямованих на досягнення сталого розвитку.

Важливою ланкою кластерної системи (нагадаємо, кластер — це галузеве, територіальне та добровільне об'єднання підприємницьких структур, які тісно співпрацюють із науковими (освітніми) установами, громадськими організаціями та органами місцевої влади з метою підвищення конкурентноздатності власної продукції і сприяння економічному розвитку) є напрямок енергонезалежності, що дозволяє вивести країну на рівень енергобезпеки та надає широкі можливості кожному громадянину України: право вибору, можливість застосування технічних інновацій, наявність економічної вигоди, а найголовніше — задоволення потреб в енергетиці без шкоди нашому здоров'ю та довкіллю порівняно з традиційними джерелами енергії.

ГО «Міжнародна екологічна безпека» пропонує усім небайдужим об'єднувати зусилля у напрямку отримання своїх прав на безпечне довкілля.

На сьогодні існує необмежена кількість засобів та важелів у рамках чинного законодавства для підняття економічного стану усіх шарів населення та бізнесу в рамках еколого-економічного розвитку.

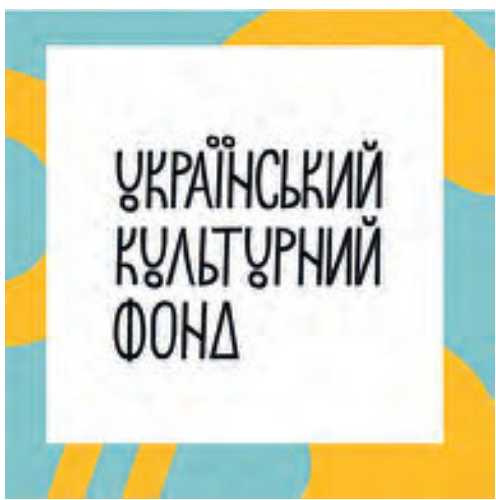
Один із таких засобів, який спрямований на реалізацію цих завдань у соціальному секторі, промисловості та взагалі виробництві продукції будь-якої галузі, є екологічний аудит. Він дозволяє не тільки правильно отримати дозволи від екологічних інспекцій, але і шляхом застосування нашими фахівцями передових технологій та методів, оптимізувати роботу підприємства для отримання максимального прибутку та раціонального використання ресурсів виробництва, чи взагалі регіону.

Отже економічну діяльність можна зробити екологічно безпечною. За цим майбутнє.

Стаття створена за сприяння ГО «Міжнародна екологічна безпека» International Ecological Safety, <https://audit.save-eco.world>

Співпраця Ради національних спільнот України з Українським Культурним Фондом

2 жовтня в Українському культурно-му Фонді відбулася зустріч Голови РНСУ Ашота Аванесяна та Виконавчого директора УКФ Юлії Федів.

На зустрічі обговорювалися питання двосторонньої співпраці у пропаганді національної злагоди, патріотичного виховання, культурно-просвітницької діяльності, участі національних спільнот України в грантових програмах УКФ.

Анонс: Ювілей НАН України

27 листопада 2018 року виповнюється 100 років від часу заснування Національної академії наук України. За роки свого існування Академія зробила

вагомий внесок у скарбницю світової науки, сприяла своєю діяльністю розвитку України. Ювілей НАН України має стати визначною подією не тільки для вчених Академії, а й для широких кіл громадськості України і водночас приводом для ґрунтовної розмови про роль та місце науки у державі і суспільстві.

Президія Національної академії наук України затвердила ювілейну символіку до 100-річчя НАН України.

Зазначена символіка затверджена на період проведення ювілейних заходів з відзначення 100-річчя НАН України. В її основу покладено офіційну емблему, засновану постановою Президії НАН України у 2008 році. До оригінальної композиції у верхній частині додано напис «100 років».

Прес-служба НАН України

Історична довідка. Національна академія наук України (скор. НАНУ) – є найвищою державною науковою організацією України. Діє на підставі Статуту, затвердженого Загальними зборами Академії 5 квітня 2002 року, і законодавства України (п. 1 Статуту). Займається дослідженнями в галузі природничих, гуманітарних, суспільних і технічних наук (п. 3 Статуту). Заснована 27 листопада 1918 року урядом Гетьмана П. П. Скоропадського.

В. І. Вернадський був членом-засновником і першим Президентом Української академії наук.

23-25 жовтня у Києві проходив традиційний конкурс «НОВІ ІМЕНА УКРАЇНИ»

УРОЧИСТЕ відкриття Всеукраїнського огляду-конкурсу 2018 року «Нові імена України» відбулося 23 жовтня в ошатних залах Українського фонду культури ім. Бориса Олійника і почалося з виконання національного Гімну України. Слова привітання до учасників цього свята з теплом і надією на перемогу кожного, від щирого серця промовив Голова Мистецької ради, письменник, академік МАОН України, Лауреат ряду Міжнародних літературно-мистецьких премій Олександр Данилович Бакуменко. Олександр Бакуменко наголосив, що конкурс проводиться в оздобленій золотом історичній музичній залі колишнього маєтку графині Уварової. У 1987 році садибу передали «Українському фонду культури», який розміщується в ньому й досі.

Історія маєтку.

Садиба графині Уварової з'явилася в 1911 році на місці колишнього маєтку Веселицький. Проект споруди розробив архітектор Павло Голландський, який до того часу спроектував не один будинок для батьків графині – родини Терещенків. 22-річна красуня-графиня, яка була дружиною глави київського відділення Російського музичного товариства, особисто брала участь в облаштуванні маєтку і не випускала з уваги жодну деталь: навіть ручки для дверей вибирала сама. Після закінчення будівництва і внутрішніх робіт, садиба графині Уварової вражала своєю пишністю і відповідала високому становищу сім'ї в суспільстві: богемське скло у вікнах, золотий зал для прийому гостей і проведення балів.

Олександр Бакуменко також наголосив, що ідея проведення конкурсу «Нові імена України» належить Борису Олійнику, який його і започаткував. Тепер цей конкурс, як і «Український фонд культури», носить ім'я Бориса Олійника.

Свято тривало 24.10.2018 і 25.10.2018 р.

На фото (зліва-направо) Микола Шелест, Олександр Бакуменко

Організатор цього конкурсу – Мистецька рада Українського фонду культури ім. Бориса Олійника. Членами журі були члени Мистецької ради фонду:

– Микола Миколайович Шелест, Заступник голови Українського фонду культури ім. Б.Олійника, художник, заслужений діяч мистецтв України і Польщі, має нагороду міжнародної виставки, Лауреат Міжнародної премії ім. В.Винниченка. Він побажав успіхів і перемог учасникам огляду-конкурсу.

– Валентин Васильович Касьянов, композитор, заслужений діяч естрадного мистецтва України, член Національної Всеукраїнської музичної спілки України, член Правління Творчої спілки «Асоціація діячів естрадного мистецтва, відмінник народної освіти, арт-директор камерного оркестру.

– Вікторія Олександрівна Касьянова, доцент кафедри теорії та методики музичної освіти хорового співу і диригування НПУ ім. М.П.Драго-

манова, заслужений діяч естрадного мистецтва України, кавалер Ордена Святої Великомучениці Варвари, художній керівник Арт-студії «New Song», заслужений діяч мистецтв України.

– Тетяна Борисівна Кудінова, поетеса, письменниця, член Національної спілки письменників України, Лауреат Міжнародної літературно-мистецької премії ім. Миколи Сингаївського, літературної премії «Золота гілка каштана», нагороджена Найвищою Почесною відзнакою Святої Праведної Анни на шийній стрічці I-го ступеня.

– Михайло Михайлович Роль, поет, перекладач, телережисер, Головний редактор газети «Національний діалог».

– Зоя Григорівна Поцало, журналіст, поетеса, заслужений вчитель України.

– Тетяна Вікторівна Шафранська, письменник, асистент кафедри «Художнє моделювання костюму» Київського Національного університету технології та дизайну.

Учасниками огляду-конкурсу «Нові імена України» були діти і молодь від 6-ти до 20-ти років з усієї України: м. Київ та Київська область, Вінницька область, Волинська область, м. Житомир та Житомирська область, м. Одеса та Одеська область, Полтавська область, Сумська область, Тернопільська область, Чернівецька область.

На фото: Журі підводить підсумки конкурсу

Яскравим, неповторним і колоритним було свято мистецтв України. Нові зірочки, нові імена засяяли на конкурсі і так яскраво, що не могли залишити байдужими ні глядачів, а ні журі. І, як результат, прикрасою заключного Гала-концерту був виступ Лауреатів Гран-Прі конкурсу:

– у номінації «струнно-смичкові інструменти»: ансамбль скрипалів «RONDO» (на фото): Зінова Вікторія – 7 кл.(2005 р.н.), Кононець Анастасія – 7 кл.(2005 р.н.), Шевченко Константин – 7 кл.(2005 р.н.), Побережна Софія – 7 кл.(2003 р.н.), Терещенко Таїсія – 7 кл.(2005 р.н.), Кобилянська Дарія – 8 кл.(2004 р.н.), Хавченко Ольга – 8 кл.(2004 р.н.), Ярош Назарій – 8 кл.(2003 р.н.). (Керівник – Кузьменко Ольга Степанівна, концертмейстер – Кузьменко Михайло Васильович) – Школа № 106 м. Києва;

– у номінації академічний спів: Мельничук Ольга (2002 р.н.) (на фото). (Викладач – Мельничук Наталія Андріївна, піаністка Урина Фесік) – школа №106 м. Києва;

– у номінації бандурист-вокаліст: Козік Станіслав Іванович (2000 р.н.) (на фото). (Наставник – Заслужений працівник культури України Ткач Тетяна Петрівна) – Волинський коледж культури і мистецтва ім. І.Ф.Стравинського.

Крім того, п'ятнадцять учасників конкурсу стали його лауреатами: Скибицька Віра (2003 р.н.) – академічний вокал, м. Київ,

На фото: Нагороди Конкурсу

Дитяча школа мистецтв №6; Бесчастна Каріна (2003 р.н.) – образотворче мистецтво, м. Київ, Дитяча школа мистецтв №1; Нітовська Марія – (2002 р.н.) – образотворче мистецтво, Художня школа, м. Луцьк; Кузьміч Єлізавета (2007 р.н.) – спеціальність фортепіано, Любешівська ДМШ; Лисковець Іван (2005 р.н.), фах – саксафон,

м. Ковель, Школа мистецтв; Ткачук Катерина (2001 р.н.) бандурист-інструменталіст, Волинський коледж культури і мистецтв ім. І.Ф.Стравинського; Куценко Данііл (2001 р.н.) – образотворче мистецтво, м. Житомир, КМНЗ художня школа; Кравчук Богдан (2003 р.н.), фах – віолончель, м. Житомир, КПСМНЗ музична школа №4; Філатова Анна (2008 р.н.) – образотворче мистецтво, Одеська художня школа; Чунадра Феодор (2002 р.н.), фах – скрипка-соло, Полтавська дитяча музична школа №1 ім. Платона Май-

бороди; Стовп'юк Андрій (1999 р.н.),

народні інструменти – цимбали,

Чернівецький обласний ко-

ледж мистецтв ім. С. Во-

робкевича; Семенюк Люд-

мила (1999 р.н.), народні

інструменти – акордеон,

Чернівецький обласний

коледж мистецтв ім. С.Во-

робкевича; Черкес Василь

(2003 р.н.), народні інструменти –

акордеон, Музична школа №1, м. Чер-

нівці; Покляцька Анастасія (1999 р.н.),

народні інструменти – бандура,

Чернівецький обласний коледж

мистецтв ім. С.Воробкевича.

Усі вони порадували присут-

ніх своїм мистецтвом, кожен

у своєму напрямку. У душах

журі і глядачів народилося

свято і впевненість: в Україні

є велике майбутнє. Наші кон-

курсанти доказали це своєю

майстерністю та талантом. Це

майбутні великі зірки України!

Яскраві виступи учасників по-

дарували чудовий настрій, насоло-

ду і задоволення від почутого і поба-

ченого, від найвищого рівня майстерності

практично всіх конкурсантів, а головне

– від спілкування і бажання дарува-

ти одне одному тепло сердець,

радість і свою творчість. Це ве-

лике щастя.

Організатори конкурсу

завдячують меценату, ша-

новному Андрію Махницько-

му, який допоміг провести

такий чудовий захід.

Огляд-Конкурс пройшов на

найвищому рівні і вже здобув

право жити у новому форматі:

Всеукраїнський конкурс-фести-

валь «Нові імена України» ім. Бориса

Олійника.

Тетяна Кудінова

У Єревані відкрито пам'ятник українському «пророку свободи» Тарасові Шевченку

Ще напередодні 200-літнього ювілею Тараса Шевченка у Єревані, в центральній частині міста, в Кільцевому саду з боку вулиці Ханджяна наприкінці квітня 2013 року було встановлено пам'ятник українському поетові (скульптор Во-

лодимир Петросян, архітектор Сягіс Сардарян). Урочисте відкриття планувалося провести у дні відзначення ювілею, можливо у березні 2014 р., але революційні події, що почалися в Україні в листопаді 2013 р., відтермінували цю знаменну подію аж дотепер.

І ось 13 жовтня цього року, у сонячний суботній день ця знакова подія для вірменського і українського народів відбулася: з-під білого покривала з'явився образ поета, художника й філософа-мислителя із думою-турботою на чолі за всіх в Україні і поза нею сущих.

На урочисте відкриття пам'ятника Т. Шевченку із України до Єревана прибули держсекретар Міністерства закордонних справ України Андрій Засець, Надзвичайні і Повноважні Посли України у Вірменії в попередні роки: Олександр Божко та Іван Кухта, Президент Національного конгресу вірмен України, Голова **Ради національних спільнот України** Ашот Аванесян, Заступник губернатора Запорізької області Рудольф Акопян, Заступник директора Інституту літератури ім. Т. Г. Шевченка НАН України Сергій Гальченко та інші особи.

На урочистому зібранні з нагоди відкриття пам'ятника Шевченку із привітальним словом від українського народу до присутніх звернувся держсекретар МЗС України Андрій Засець.

У своєму виступі Надзвичайний і Повноважний Посол України у Вірменії Петро Литвин (на фото) розказав про історичні корені дружби між українським і вірменським народами і про особливу роль у цій справі діячів літератури, мистецтва і науки. Постать поета і художника Тараса Шевченка є унікальною, адже його поетичні твори перекладені на численні мови світу, і вони зрозумілі всім, хто прагне свободи і незалежності.

Депутат Народних зборів Вірменії Гагік Ца-

рукян був не лише одним із ініціаторів спорудження пам'ятника Шевченку, але й головним спонсором його виготовлення і встановлення в цьому мальовничому сквері Єревана. Образне слово депутата переконало присутніх у тому, що творити добрі справи – це святий обов'язок кожного вірменина й кожного українця.

Посол України у Вірменії в попередні роки Іван Кухта розповів присутнім про історію спорудження пам'ятника Шевченку і виняткову роль, яку зіграли у цій справі вірменські друзі – патріоти.

Про необхідність продовження співпраці між справді рівноправними вірменським і українським народами, про роль у цій справі діаспори (як української у Вірменії, так і вірменської в Україні) говорили й інші виступаючі.

Голова РНСУ, Президент Національного конгресу вірмен України, Заслужений діяч культури України Ашот Аванесян спеціально прибув у Єреван для участі в урочистій церемонії відкриття пам'ятника Великому Кобзареві, сину Українського народу – Т.Г.Шевченку.

Після того, як пам'ятник Тарасу Шевченку в Єревані було відкрито, відбулася церемонія

освячення монумента. У заході взяли участь українські дипломати та вірменські політики, представники української громади Вірменії, а також актив вірменської діаспори України, місцева інтелігенція.

Творчий колектив «Дніпро» заспівав пісню «Рева та стогне Дніпр широкий», а дівчата Єреванського навчально-наукового інституту Тернопільського національного економічного університету виконали композицію «Як у нас, на Україні».

Під час урочистої церемонії з боку високих гостей пролунали щирі слова про важливість цього монументу в житті української діаспори Вірменії та Посольства України у Вірменії зокрема; його надзвичайного значення для поглиблення двосторонніх відносин між Україною та Вірменією в культурно-гуманітарній сфері, а також для зміцнення дружби між двома братніми народами.

Після урочистого відкриття пам'ятника і звучання Гімнів України і Вірменії священики освятили монумент, а вже після цього зазвучала жива українська пісня, в тому числі й на слова Тараса Шевченка. Пісні виконували співаки Товариства українців у Вірменії.

Сергій Гальченко, шевченкознавець, заступник директора Інституту літератури ім. Т. Г. Шевченка НАН України та редакція «НД»

«Люблю тебе, мій Єреван!» Столиці Вірменії – 2800 років!

«...У кожному слові – подих твій,
Ти в кожному дні моїм.
Ти – мій суддя, ти – свідок мій,
Натхнення, отчий дім...»

(Гамо Сагян «Єреван», переклад Сергія Цушка)

модерновий, кам'яний та тендітний, церковний та джазовий, гранатовий та абрикосовий, загадковий та гостинний, далекий та бажаний... Усе це – про Єреван. І саме таким він був представлений аудиторії вечора, у програмі якого пролунали улюблені пісні та поезії, присвячені вірменській столиці – «рожевому сонячному Єревану», також – інструментальні та хореографічні номери.

Гості заходу дізналися багато цікавого про історію міста: починаючи з Фортеці Еребуні, заснованої у 782 рік до нашої ери царем Урарту Аргішті I – до сучасних новобудов. Єреван – це суміш гарячої вірменської вдачі і європейської стриманості. Тут процвітає сучасне мистецтво і живуть багатовікові традиції, а за кожним поворотом на старих вуличках ховається цікаве минуле. Єревану присвячували свої твори видатні митці – композитори, художники, письменники. Тут жили і творили такі велетні-митці як: художники Мартирос Сарян та Мінас Аветисян, поети Паруйр Севак та Гамо Сагян, архітектори Александр Таманян та Едмонд Тигранян, вчені Віктор Амбарцумян та Грігор Гурздян, актори Сос Саркісян та Фрунзік Мкртчян, композитори Арам Хачатурян та Арно Бабаджанян. Вони і сьогодні живуть у назвах вулиць, шкіл, музеїв, галерей, театрів, концертних залів, бібліотек Єревана. Їх можна впізнати в муралах, сфотографуватися біля їх пам'ятників.

Саломе Енгібарян – Голова Ради київських вірменок, автор сценарію літературно-музичного вечора «Люблю тебе, мій Єреван»

У жовтні 2018 року заходи, присвячені дню народження столиці Вірменії – стародавнього міста, старішого навіть за вічний Рим, проходили у всіх кутках світу, де живуть та працюють вірмени. Єревану 2800 років!

5 жовтня 2018 року в Києві, у Національній бібліотеці імені Ярослава Мудрого, відбувся літературно-музичний вечір «Люблю тебе, мій Єреван!», присвячений великому ювілею столиці Вірменії. Організатор – Рада київських вірменок, що діє в рамках ГО «Київська вірменська громада».

...Мудрий та юний, історичний та сучасний, скорботний та усміхнений, багатостраждальний та безтурботний, затишний та урочистий, колоритний та

На екрані – гімн Єревана

PS. Культурно-мистецькі проекти, організовані Радою київських вірменок, мають за мету збереження історичної пам'яті та національної ідентифікації; сприяють зміцненню українсько-вірменських культурних зв'язків, також популяризації вірменської літературно-мистецької спадщини, яка має свою самобутню історію розвитку на теренах України.

Матеріал підготувала Саломе Енгібарян, Голова Ради київських вірменок, автор сценарію літературно-музичного вечора «Люблю тебе, мій Єреван!»

Всі учасники літературно-музичного вечора «Люблю тебе, мій Єреван!»

Голова Української єпархії вірменської апостольської церкви єпископ Маркос Гованнісян

У Запоріжжі відкрили пам'ятник вірменському алфавіту

НА створення пам'ятника із 36 букв пішло півтора року. Такого типу споруда – єдина за межами Вірменії.

3 жовтня на території Вірменської апостольської церкви у Запоріжжі відкрили масштабний пам'ятник вірменському алфавіту. Про це повідомила прес-служба Запорізької ОДА.

36 букв вірменського алфавіту виконані з граніту.

Як відзначив на відкритті пам'ятника Віце-президент Союзу вірмен Запорізької області Рудольф Акоюн, вірменсь-

ка азбука – одна з найдревніших у світі. Вона була створена у 405 році нашої ери.

За його словами, такого роду споруда – перша за межами Республіки.

Відкриття пам'ятника приурочене до Дня незалежності Республіки Вірменія, який відзначається 21 вересня.

«Спасибі всім причетним, це: Хайк Закарян – за ідею, Арташес Саргсян – за можливість втілити цю ідею в реальність, Отець Юрик Нуріджян – за благословення, наш грузинський друг Важе і його бригада – за будівництво, Мгер Мазмзян – за облицювання гранітом, наші друзі Дмитро та Віталій – за завершальну стадію робіт, Артур Манукян і Петрос Дар – за дні підготовчих робіт і всім всім хто брав участь у цьому проекті» – віце-президент «Спільки вірмен Запорізької області» Рудольф Акоюн.

Солнечному городу Еревану – 2800 лет! В этом году 21 октября Еревану исполнилось 2800 лет!

«СОЛНЕЧНЫЙ ГОРОД» – так называют Ереван жители армянской столицы. А туристы прозвали город «Восточным Парижем» за множество кафе с открытыми террасами. Ереван 1960-х годов прошлого века сохранился только на черно-белых кадрах. Первое армянское кафе – «Козырек». Здесь собирались известные художники, ученые, режиссеры. Позже это заведение назовут «самым философским кафе Союза». И сегодня оно является достопримечательностью армянской столицы. Утром посетители могут выпить чашечку кофе, а в обед попробовать фирменную яичницу с помидорами.

А первым «музыкальным кафе» стал «Поплавок» в столичном парке. Для посетителей по вечерам здесь играли джаз, царил атмосфера свободолубия.

Маленькие уютные кафе в Ереване массово начали открываться после Второй Мировой войны. Как и в Париже, столики устанавливали прямо на тротуарах.

Сегодня в Ереване работают больше тысячи кафе, ресторанов, таверн. В меню – армянская, европейская и азиатская кухни. Открытые веранды работают почти до самой зимы.

Если во время заката сесть на колесо обозрения и подняться над Ереваном, можно увидеть замечательную картину: солнце перекрашивает дома из белого, серого и розового туфа в одинаковый цвет. Древний город становится розовым! Наверху, с высоты птичьего полета открывается прекрасный вид на символ Армении – библейскую гору Арарат.

Открыл праздник большой благотворительный марафон. На праздничный марафон в честь 2800-летия Еревана вышли и политики, и туристы. Многие решили отказаться от праздничного стола в пользу пробежки. В Ереване на марафоне на выбор предложили пять дистанций. Самая длинная – 42 километра. На нее решились выйти только профессионалы. А для новичков и пять километров – то, что надо.

Участников марафона на протяжении всей дистанции подбадривали болельщики.

А вечером на Площади Республики состоялся гала-концерт и праздничный фейерверк.

Презентація книги доктора Альфреда Айсфельда

23 жовтня у приміщенні Київського коледжу зв'язку, відбулася презентація книги, присвяченої трагічним сторінкам історії німців в Україні. Автор книги – німецький історик, доктор Альфред Айсфельд, експерт з історії та культури німців, а також автор численних історичних наукових праць.

Він, разом з колегами, презентував свою наукову працю широкому загалу. Ця збірка документальних матеріалів, багато з яких були раніше засекречені, називається «Великий терор» в Україні: німецька операція 1937–1938 рр.». Книга включає 258 документів про перебіг та наслідки репресій за етнічною ознакою.

Це, як відмітили автори – 2 кг результатів багаторічної співпраці Архіву СБУ з Норд-Ост Інститутом (Інститутом культури та історії німців Північно-Східної Європи при університеті м. Гамбург). Документи, які ввійшли в книгу – не лише з Архіву СБУ, а й з Політичного архіву МЗС ФРН.

Серед гостей заходу було присутнє керівництво Інституту культури та історії німців Північно-Східної Європи, директор Архіву СБУ Андрій Когут, кандидат історичних наук Сергій Кокін – автор історико-графічної статті до збірника документів.

«...До збірника включено документи, що висвітлюють процес підготовки і проведення органами НКВС УРСР масової «німецької операції» – складової Великого терору в СРСР у 1937–1938 рр. Книга розкриває історичні обставини появи наказу НКВС СРСР №00439 від

25 липня 1937 року та специфіку його виконання в УРСР. Характеризуються методика відбору «контингенту», який репресували – жертв операції, технологія проведення у рамках операції масових репресій та її трагічні наслідки для німецького населення України» (дослівно з книги).

У процесі дискусій, учасники презентації – етнічні німці – представники німецьких громад Києва «Відерштраль», «Відергебурт» та інші присутні, відмітили, що події 30-х років – це була жахлива сторінка в історії німецького етносу в Україні. Поділилися історією своїх пращурів та висловили надію, що подібне більше не повториться, а молодь зробить правильні висновки та буде зацікавлена історією свого народу.

Захід був організований ГО «Лейпцизький Дім» у Києві.

Людмила Коваленко-Шнайдер,
Керівник Центру німецької культури
«Відерштраль»

Науково-практична конференція в Києві

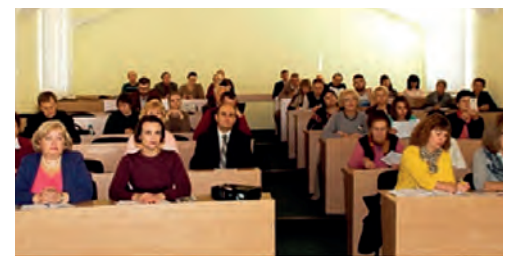

10 жовтня 2018 року на базі Київського обласного інституту післядипломної освіти педагогічних кадрів у співпраці з Управлінням культури, національностей та релігій Київської ОДА, відбулась науково-практична конференція «Кластеризація туристичної галузі – вагомий важіль у культурно-освітньому та економічному розвитку Київщини». Метою проведення конференції було підвищення інтересу до туристичної галузі та відновлення історичних пам'яток культурно-освітньої Київщини.

Ініціатором проведення конференції був Віктор Шатунов, голова Білоцерківської міської громадської організації «Центр мистецтв та духовної культури «Образ».

У конференції брали участь провідні

історики та краєзнавці області, а також член комісії з питань міжнаціональних відносин та культурного розмаїття, Громадської Ради при Міністерстві культури України Олена Хоменко, яка виступила з доповіддю «Обличчя Білої Церкви». Пані звернула увагу на значну присутність у місті пам'яток, які були збудовані поляками і які знаходяться на межі зникнення. Запропонувала підготувати проекти відродження цих пам'яток для можливості пошуку інвестицій.

Дорогі українці!

Поздоровляю вас з 74-ю річницею визволення України від фашистських загарбників!

28 жовтня 1944 року наші воїни звільнили Україну.

Тисячу двісті двадцять чотири дні ворог топтав нашу землю. Але наш героїчний народ вистояв.

Ми – нащадки Переможців, і для нас це День гордості за Подвиг наших славних попередників – дідів і прадідів.

Пам'ятаймо, якою ціною дісталась Перемога: загинули понад 5 мільйонів громадян України.

Під час Великої Вітчизняної війни близько 2,5 мільйона наших земляків були нагороджені орденами і медалями за мужність і героїзм.

Понад 2 тисячам воїнів присвоєно звання Героя Радянського Союзу.

Я дякую всім, хто поклав квіти до пам'ятників солдатам Великої Вітчизняної війни.

Бажаю здоров'я ветеранам. Ми захистимо нашу землю від окупантів, як тоді героїчно захистили її ви.

Слава Україні! Героям Слава!

Голова Ради національних спільнот України АшотАванесян

Україна відзначила День визволення від нацистських загарбників

28 жовтня в Україні відзначають 74-ту річницю визволення від нацистських загарбників.

ЦЬОГО дня вшановують пам'ять всіх українців, які віддали життя, виганяючи нацистських окупантів, у лавах радянської армії або Української повстанської армії.

Дата 28 жовтня знаменує остаточне звільнення території України від німецьких військ в ході Другої світової війни. Саме в цей день у 1944 році завершилася Східно-Карпатська операція, і армія Гітлера була вигнана з українських земель. В результаті 40 місяців військових дій на території України було задіяно близько 2,3 млн. осіб у чотирьох українських фронтах, десятки мільйонів українців загинуло. Звільнення України почалося у 1943 році. З цього часу протягом року наші війська здійснили більше десяти успішних наступальних операцій, в ході яких німці втрачали свої позиції. Серед них Білгород-Харківська, Донбаська операції, Битва за Дніпро, Дніпрово-Карпатська, Кримська операції.

Вирішальною у звільненні УРСР стала Східно-Карпатська операція, що почалася 8 вересня

1943 року. Проти німецько-угорських фашистських окупантів боролися війська Першого і Четвертого Українських фронтів, а також чехословацький армійський корпус. Незважаючи на запеклий опір підрозділів гітлерівців, нашої армії вдалося домогтися успіху і поступово звільнити селища та міста Закарпаття. 26 жовтня 1944 року звільнили Мукачеве, 27 жовтня наші війська увійшли до Ужгорода, а 28 числа наступальна Східно-Карпатська операція закінчилася повним звільненням українських територій від німецьких окупантів.

Сучасне свято, День визволення України від німецько-фашистських загарбників, було засноване відповідним Указом президента Віктора Ющенка в 2009 році. З того часу свято відзначається 28 жовтня, у річницю закінчення Східно-Карпатської операції.

23 роки тому Україна увійшла до Ради Європи

19 жовтня 1995 року на засіданні Комітету міністрів Ради Європи, яке відбулося на підставі винесеного 26 вересня 1995 р. ПАРЕ висновку, Комітет міністрів Ради Європи одноставно ухвалив резолюцію про запрошення України стати 37-м членом організації і приєднатися до її Статуту. 31 жовтня 1995 р. Верховна Рада України ухвалила Закон України про приєднання до Статуту Ради Європи. Урочиста церемонія вступу України до РЕ відбулася 9 листопада 1995 року.

Рада Європи – міжнародна організація, яка сприяє співробітництву між усіма країнами Євро-

Одним із найбільш значних досягнень Ради Європи вважається розробка і прийняття Європейської конвенції про захист прав людини та основних свобод.

Виповнилось 100 років з дня створення Української Національної Ради

УНРа – традиційний формат згуртування українців

18 жовтня 2018 року виповнюється 100 років з дня створення Української Національної Ради – традиційного формату згуртування українців.

Українська Національна Рада була створена у Львові як вищий законодавчий орган Західно-Української Народної Республіки – Західної Облaсті Української Народної Республіки. Вона постала як Конституанта (Конституційні Збори) українського народу, що жив на своїх етнографічних землях в Австро-Угорській імперії.

19 жовтня 1918 року УНРа прийняла постанову про утворення Української держави на українських етнографічних землях у складі Австро-Угорщини та закликала національні меншини направити своїх представників до УНРади пропорційно кількості населення. Президентом УНРади став Євген Петрушевич (на фото).

У різні часи УНРада була вимушена призупиняти свою діяльність, а потім відновлювала її.

Останній Голова Української Національної Ради Михайло Воскобийник стверджував: «Традицію демократичної презентаційної форми самоорганізації УНРади треба не тільки затримати, а її треба продовжувати, максимально популяризувати і удосконалювати, а головне – зробити її максимально діяльною в наш час. УНРада – це школа демократичних методів праці на державному рівні. Це шлях демократизації всіх українських середовищ. Авторитет Української Національної Ради треба перетворювати на притягальний форум для молодших генерацій активних, політично думаючих людей. З її рамен може здійснюватися праця на як найширшому політично-організаційному масштабі у державницькому сенсі, включаючи до провідної праці десятки молодих, здібних до політичної праці людей. Ми наголошуємо, що всенародний репрезентативний орган є важливою підставою для наших теперішніх і майбутніх демократичних шляхів самоорганізації і шляхів визволення».

Відновлення історичної пам'яті: у Києві відкрито пам'ятник останньому кошовому отаману Війська Запорізького Петру Калнишевському

14 жовтня на Покрову в Києві біля церкви Преображення Господнього (Київського Патріархату) за фінансової ініціативи Голови Всеукраїнського фонду ім. Святого праведника Петра Калнишевського Івана Миколайовича Рішняка та сприяння настоятеля церкви отця Зіновія і керівництва району було відкрито пам'ятник останньому кошовому Війська Запорізького.

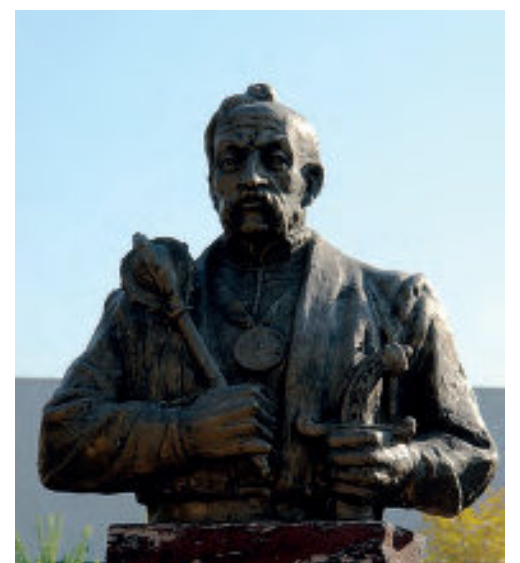
Петро Калнишевський – останній кошовий отаман Запорізької Січі

Пам'ятник роботи скульптора Миколи Крамарова. Символічно, що і храм і пам'ятник святому праведнику Петру Калнишевському розташовані на вулиці Калнишевського.

Тепер, щоб пом'янути світле ім'я останнього кошового Війська Запорізького Святого праведника Петра Калнишевського українцям не потрібно їхати 2000 км на далекі Соловецькі острови, де 25 років провів кошовий в маленькій холодній камері Білої башти Соловецького монастиря. Посталий пам'ятник Петру Калнишевському у столиці України в черговий раз нагадує нам, нині сущим, якою ціною Україна здобувала, і тепер змушена боронити свою свободу. Імпонує, що серед українців були такі велетні духу, як Петро Калнишевський. Він зміг у нелюдських умовах Соловецької в'язниці пережити своїх катів.

Останній кошовий Війська Запорізького постає перед нами сильною, непересічною особистістю, яку не зламали неволя і холодні каземати. Щоб вижити в такій камері, де камінь промерзає наскрізь і не зігрівається навіть коротким літом, треба було мати справді козацьке здоров'я. Довічне утримання в одиночних камерах часто призводило до божевілля в'язнів. Калнишевський же не лише зберіг ясність розуму, а й людську гідність та віру в Бога. На краю землі, за сто шістьдесят кілометрів від полярного кола, Петро Калнишевський не відцурався і від рідної мови. На Січі, де він управляв усією системою освіти у центрах паланок, містечках і селах, навчання велося тогочасною українською. Надаючи мові важливе значення чинника, що формує національний характер, оберігає звичаї і традиції «справний козак» і на Соловках розмовляв як улюбій йому Україні. Вічна Слава подвижникам землі української!

Георгій Лук'яничук

Совместные языковые программы: Международный семинар в Киеве

10-11 октября в Киеве состоялся Международный семинар «Политика и практика преподавания государственного языка и языков национальных меньшинств». Он был организован в рамках совместной программы Совета Европы и Европейского Союза, проекта «Укрепление поддержки национальных меньшинств в Украине» совместно с Министерством образования и науки Украины.

В семинаре принимали участие эксперты Совета Европы, представители национальных меньшинств, руководители образовательных учреждений Украины.

Все они были рады поделиться своим опытом преподавания на государственном языке и на языках национальных меньшинств.

В работе семинара от ГО «Рада національних спільнот України» и от Совета немцев Украины приняла участие и поделилась опытом работы руководитель Центра немецкой культуры «Видерштраль» Людмила Коваленко-Шнайдер.

На семинаре были заслушаны и обсуждены ряд докладов.

Юрий Кононенко, директор Департамента общего среднего и дошкольного образования приветствовал участников и гостей семинара, представил доклад от Министерства образования и науки Украины, основными темами которого были:

- образование представителей национальных меньшинств в условиях новой украинской школы;
- инновационный характер Закона об образовании, который включает в себя, в первую очередь, ПРАВО на образование, как приоритет.

Также был представлен проект Дорожной карты имплементации статьи 7, «Язык образования» Закона Украины «Об образовании» в учреждениях общего среднего образования до 2023 года в рамках выполнения Рамочной конвенции о защите национальных меньшинств и Европейской Хартии региональных языков или языков меньшинств.

Акцентировалось внимание на создании дополнительных условий и подходов для качественного изучения государственного языка в школах с обучением на языках национальных меньшинств, на наличии учебников для преподавания на языках национальных меньшинств, на повышении квалификации учителей школ с обучением на языках национальных меньшинств, а также на поддержке, возрождении и сохранении национальной идентичности представителей разных этносов Украины.

Представители стран – членов Совета Европы, как и на предыдущем семинаре, поделились своим опытом в вопросах преподавания на государственном языке и на языках национальных меньшинств. Виолетта Божич – советник-координатор Института повышения квалификации и развития образования (Республика Сербия) подробно рассказала о программах обучения и развития родного языка и языков национальных меньшинств с элементами национальной культуры в Республике Сербия. А ее коллега – Александр Догнар, учитель сербского языка – о реформировании учебного плана предмета «Сербский язык как неродной язык».

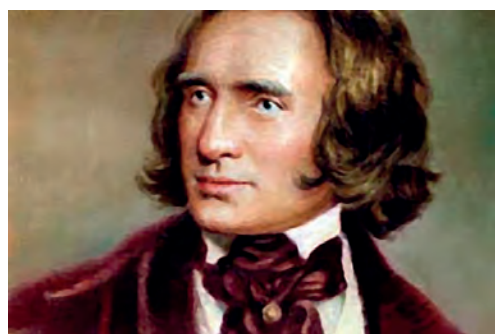
Большой интерес вызвал опыт представителей национального колледжума им. Самюэля фон Брюкенталя – Бьянке Греку и Герольда Хермана из Сибиу (Румыния), которые рассказали о национальных меньшинствах в Румынии, поделились опытом организации школьного образования, преподавания и обучения на немецком языке.

А дальнейшая совместная работа в рабочих группах дала возможность обсудить ряд важных вопросов, вынести новые предложения на обсуждение участников и презентовать результаты работы в группах по преподаванию на государственном языке и на языках национальных меньшинств.

«Дни Ференца Листа» в Киеве

В плеяде имен великих деятелей музыкального искусства XIX века особое место занимает имя Ференца Листа – венгерского композитора, пианиста-виртуоза, педагога, дирижера, публициста, одного из самых ярких представителей музыкального романтизма и одного из величайших пианистов XIX века.

22 октября этого года, Председатель Киевского общества этнических венгров Дюла Петнегази открыл «Дни Ференца Листа в Киеве». Инициатором и автором художественного проекта «Дни Ференца Листа» является Йосиф Франц, профессор Национальной музыкальной академии Украины им. П.И. Чайковского, Заслуженный деятель искусств Украины. В начале встречи он рассказал об очень интересных фактах пребывания Листа в Киеве и о турне в феврале 1847-го великого музыканта по Украине.

Его импресарио синьор Беллони составил маршрут: Киев–Житомир–Немиров–Бердичев–Кременчуг–Одеса–Николаев–Елисаветград (в настоящее время Кропивницкий). К присутствующим со словами приветствия обратился и Чрезвычайный посланник и Полномочный министр Венгрии г-н Ласло Чаба Пап.

Представитель ГО «Рада національних спільнот України» Весела Залогина зачитала обращение Председателя РНСУ, Заслуженного деятеля культуры Украины Ашота Аванесяна.

Вся судьба Листа была теснейшим образом связана с музыкой. Он не просто воспроизводил великие музыкальные шедевры, но и выступил новатором в деле их адаптации для любимого им фортепиано.

Ференц Лист писал и собственные произведения, абсолютно неповторимые и узнаваемые с первых нот, заставляющие душу замирать и трепетать, поддаваясь настроению автора. Выходец из небольшого венгерского селения, он покорила всю Европу своим талантом, его выступления сопровождалась неизменными аншлагами. Лист настолько сильно поддавался эмоциям во время исполнения, что мог в процессе игры сло-

мать инструмент – не выдерживали струны и молоточки. Руки Ференца были словно созданы для фортепиано: его кисть имела большую растяжку, он мог брать практически две октавы. Это и послужило виртуозной игре пианиста и стало эталоном в мире фортепианной музыки. Виртуозность исполнения Листа поражает до сих пор. К удивлению публики, он мог играть на рояле так, что создавалось впечатление выступления целого оркестра.

В 1847 году Ференц Лист посетил Киев, где в феврале дал несколько концертов. Во времена

знаменитых Киевских концертов Ференца Листа называли «Наполеоном пианистов» и «падишахом клавиш». Именно в Киеве маэстро встретил свою большую любовь – княгиню Каролину Витгенштайн.

Мемориальная доска Ференцу Листу установлена на фасаде Контрактового Дома на Подоле в 1998 году. Она содержит надпись: «1847-1997. До 150-річчя концертів у м. Києві Ференца Ліста».

Под бронзовым барельефом в 2011 году (200 лет со дня рождения и 125 лет со дня смерти Листа) установлена гранитная доска с текстом: «Встановлено 1998 року. За ініціативою Київського об'єднання угорців та Демократичної спілки угорців України на кошти спонсорів: «Угорщина – туризм», «АТ Малев», «Ербе енергетика», «АТ Раба», «Дунаффер – Торговий дім», «АТ Відеотон», «Карамболь Лтд».

Каждый год на День рождения Маэстро дипломаты, ученые, представители венгерской диаспоры, ценители мастерства композитора возлагают цветы у мемориальной доски на Контрактовом Доме. Автор фото – Виктор Вакарюк.

По традиции, вечером в Национальной филармонии Украины при любезном содействии Посольства Венгрии в Украине состоялся великолепный концерт «Посвящение Ференцу Листу».

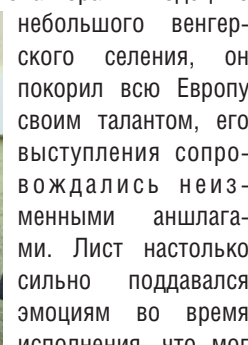
За фортепиано сидел лауреат международных конкурсов, венгерский пианист и тоже виртуоз, удивительно похожий как внешне, так и по манере исполнения на Листа – непревзойденный Дьордь Оравец.

«Дни Ференца Листа» в Киеве прошли, как всегда, с неизменным успехом и оставили у зрителей и участников самые приятные воспоминания.

Весела Залогина

Ласло Чаба Пап

Ржищів – перлина на Дніпрі. Ювілей музею

МУЗЕЇ переживають зараз не найкращі часи у своїй історії: Інтернет перехоплює у них лідируючі позиції в залученні людей до науки, мистецтва, літератури та інших сфер людської діяльності. Та й ще склався стереотип, що відвідування музеїв – справа вкрай нудна і нецікава, а це зовсім не додає їм популярності. Тому вони змушені вигадувати все нові й нові способи привабити відвідувачів, іноді, дуже неординарні. Про один із музейних закладів Київщини й піде мова, а саме про комунальний заклад Київської обласної ради (КЗ КОР) «Ржищівський археолого-краєзнавчий музей», що цього року святкував 15-річчя своєї діяльності.

Заснований музей 2003 року як відділення Київського обласного археологічного музею.

За 15 років музей змінив підпорядкування, своє розташування та розширив сферу діяльності, відповідно змінивши назву на «Ржищівський археолого-краєзнавчий музей».

Нині музей розташований в історичному приміщенні, якому понад 100 років. З 1904 до 1941 р. в даній будівлі знаходилася початкова земська школа. Багато подій це приміщення пережило, чимало господарів змінило. 17 вересня 2011 року, у день святкування Ржищевом свого 860-річчя, було офіційно відкрито для показу існуючу нині експозицію. Задіяно майже 800 предметів основного фонду та фонду тимчасового збереження.

Експозиція археологічної зали

Є предмети унікальні у своєму роді. Тут живе та частка археологічної, історико-культурної, етнографічної спадщини, яка становить складову частину нашої національної культури.

Столярня етнографічна майстерня

Музей включає в себе археологічну, краєзнавчу та виставкову зали.

У першій залі представлені археологічні знахідки різних культур, а саме: трипільська, чорноліська, зарубинецька, черняхівська та давньоруська, які побутували на ржищівських землях.

У краєзнавчій залі показано Ржищів XVI-XIX століть. Епізодично відмічено історичні події раннього періоду існування нашого міста, що вплинули на загальноісторичну картину України: це і створення Ржищівської козацької сотні в Канівському полку, і попередня зустріч гетьманської ради Богдана Хмельницького з

московським посольством на чолі з графом Бутурліним, і переправа в околиці Ржищева на лівий берег Дніпра 90-тисячного війська Яна Казимира на чолі із самим королем.

Інтер'єр селянської хати

У кінці XIX ст., як гриби після дощу, з'являються невеликі підприємства, майстерні, склади, магазини. Їх засновники – заможні міщани, колишні поміщики, підприємливі євреї, яких у Ржищеві проживало, інколи, вдвічі більше, ніж православного населення. В експозиції подані статистичні дані про кількість фабрик, заводів та інших торговельно-промислових установ Київської волості за станом на 1901 рік.

Етнографічний матеріал, який експонується в музеї, дає уявлення про життя та побут селян і міщан XVIII – поч. XX ст., їх вірування, промисли, одяг, повсякденне життя. На одному з під'ємів відтворений інтер'єр кімнати міщанської хати.

Інтер'єр міщанського помешкання

На іншому під'ємі відтворений інтер'єр селянської хати з меблями XIX-XX століть, господарським начинням та знаряддями праці.

Побачити чудові зразки національного вбрання мешканців Ржищівщини можна у вітринах, де продемонстровано фотографії кінця XIX – початку XX століть з портретами жінок, дівчат, чоловіків, парубків, дітей.

Окремо висвітлено матеріали про період Голодомору 1932-33 років, Другу Світову війну, діяльність партизанських загонів та підпільних організацій на території Ржищева. Експонуються предмети воєнного часу. Відведено місце в експозиції і видатним землякам – художникам, поетам, громадським діячам, науковцям та фінансистам.

У музеї з 2011 року діє виставкова зала, де періодично влаштовуються різні за тематикою виставки робіт художників, майстрів ужитково-декоративного мистецтва. Навесні 2018 року відкрито експозицію етнографічної столлярної майстерні.

Професіоналізм, фаховий рівень спеціалістів музею викликає захоплення, вдячність, повагу. В музеї працює невеликий, але творчий колектив: в. о. директора Людмила Карпенко, завідувач відділу з основного виду діяльності Ольга Гудзій, старші наукові співробітники: Людмила Бабенко, Ольга Іванчук, Юлія Настенко, головний зберігач фондів Інна Томченко. З музеєм співпрацюють освітяни міста, художники, майстри ужитково-декоративного мистецтва, студенти та учні навчальних закладів, менеджери з туризму м. Києва та області.

Накопичений науковий матеріал дає змогу музею здійснювати наукові видання (книги, буклети), науковим співробітникам брати участь у Міжнародних, Всеукраїнських конференціях, обласних семінарах і археологічних симпозиумах, читати лекції, подавати статті до друку в газети і журнали.

Людмила Карпенко,

Виконуючий обов'язки директора музею

На фото: Відкриття виставки учасників пленеру «Ржищів. Дніпро. Ніч». Координатор пленеру Наталія Сухоліт та художники.

30 вересня 2018 року Музей взяв активну участь у проведенні IV Обласного фестивалю національних спільнот «Київщина – сузір'я злагоди», приуроченого до Міжнародного дня миру, за ініціативи Управління культури, національностей та релігій Київської обласної державної адміністрації за сприяння Міністерства культури України та підтримки Ради національних спільнот України, де продемонстрував свої експонати та творчість робітників музею.

На фото (в центрі, зліва направо): Ігор Подолянець – Начальник управління культури, національностей та релігій Київської обласної державної адміністрації, Голова Ради національних спільнот України – Ашот Аванесян, Віце-президент Всеукраїнської асоціації корейців – Наталія Варич та працівники Ржищівського археолого-краєзнавчого музею

У Пирогові на Фестивалі «Київщина – сузір'я злагоди»

На фото: Майстер плетіння з трави Марія Гребенник

Сьогодні Ржищівський археолого-краєзнавчий музей – один із музеїв регіону, із сучасною європейською експозицією, який відомий не тільки в місті, а й далеко за його межами. Для того, щоб бути успішним сьогодні, музею варто бути просто сховищем скарбів. Змінюється сама концепція музею: від сталого експозиції «під склом» не залишається і сліду. Сучасний музей – це культурно-просвітницький центр, до роботи в якому залучена велика кількість людей – і співробітників, і відвідувачів, і волонтерів. До того ж музей сьогодні – це ще й зона відпочинку, адже він намагається створити всі умови для того, щоб привабити відвідувачів.

Ігрова програма: День захисту дітей - 2018

Однією з останніх особливостей музею є впровадження нових форм музейної роботи, які працівники музею впроваджують для презентації музею та нашого міста Ржищева.

Ржищів – перлина на Дніпрі. Так часто його називають туристи. Старовинний і молодий. Місто – пам'ятник, місто – музей під відкритим небом, місто, в якому переплелися минуле і сучасне.

Вечір пам'яті Івана Драча

17 жовтня в київському Будинку кіно за ініціативою Національної спілки кінематографістів України та Товариства «Україна-Світ» відбувся вечір з нагоди Дня народження людини-епохи, новатора, засновника шістдесятництва в українській літературі й кіномистецтві, перекладача, громадського діяча, Героя України Івана Драча. У переповненому залі було лише одне вільне місце в 4-му ряду — постійне місце Івана Федоровича...

Великий вечір кінознавець, кіносценарист та критик Сергій Тримбач, лауреат Державної премії України імені Олександра Довженка, та кінорежисер документального кіно Валентин Сперкач, лауреат Національної премії України імені Тараса Григоровича Шевченка.

У залі панувала особлива тиша, повна поваги, любові та глибокої шани до Майстра... Усі присутні уважно слухали відомих постатей як Микола Жулинський, Дмитро Павличко, Іван Засєць, Петро Перебийніс; улюблених народних артисток Ларису Кадочникову і Раїсу Недашківську, пісні у проникливому виконанні Лесі Горової, Світлани Мирводи, Володимира Гонського. Кожному в залі було що сказати. У кожного «свій Драч»... Та чи встигли ми прочитати та зрозуміти його всього такого багатогранного, геніального, але й парадоксального та суперечливого?

Як завжди, дуже емоційно, широко, цікаво говорив Дмитро Васильович Павличко. «Ми з Драчем були такими близькими - більш так близько ані з жодною душею я не був. Він у своїй поезії зламав багато традицій, він сказав своє нове слово - не тільки в поезії, а й у кіно...», - сказав Павличко.

Спогади Дмитра Васильовича перемежувалися неймовірними враженнями інших учасників зібрання від безлічі спільних поїздок, довгих розмов про літературу, мистецтво, політику, про долю України.

Не дивлячись на пізній час, усім присутнім хотілося, щоб цей незвичайний вечір не закінчувався...

Рік тому пішов з життя Аркадій Ілліч Монастирський (27 березня 1961 – 15 жовтня 2017)

15 жовтня 2018 року пройшов рік як не стало чудової людини Аркадія Монастирського — Президент Єврейського форуму України, Голова Правління Єврейського фонду України, Президент Асоціації неурядових організацій, Перший заступник глави Асамблеї національностей України, Голова Громадської ради керівників об'єднань національних громад при Міністерстві освіти і науки України, Член Громадської ради при Мінкультури України. Був Послом світу Всесвітньої ради миру. У 1989 році Аркадій Ілліч активно включається в єврейську громадську діяльність та бере участь у створенні першого офіційного Київського товариства єврейської культури разом з Іллею Левітасом. У 1990 році був обраний заступником голови Київського товариства єврейської культури, а в 1991 році — заступником Голови Товариства єврейської культури України. У 1992 році на Першому конгресі євреїв України був обраний Заступником голови Єврейської ради України. У 1997 році

спільно з Олександром Фельдманом створює Єврейський фонд України (зараз — ЄФУ ім. Аркадія Монастирського), де згодом стає Головою Правління Єврейського фонду України. У 2008 році обирається Президентом Єврейського форуму України. Аркадій Монастирський багато працював в галузі освіти, культури, займався правозахисною діяльністю. У 2013 році увійшов до складу Асамблеї національностей України.

Нагороджений вищою нагородою Мінкультури України «За внесок в розвиток культури» і почесним знаком «За міжконфесіональний світ і злагоду в Україні» Держкомітету України у справах національностей та релігій.

У 2015 році Указом Президента України П. А. Порошенка про 75-річчя трагедії Бабиного Яру Аркадій Монастирський був включений до складу Держкомітету з увічнення пам'яті про трагедію Бабиного Яру. У 2016 році організував і провів Всеукраїнську акцію «Шість мільйонів сердець», присвячену Міжнародному дню пам'яті жертв Голокосту; літературно-просвітницьку акцію «Згадаючи Шолом-Алейхема», провів 20 Міжнародних театральних фестивалів «Блукаючи зірки» (зараз — XXI Міжнародний театральний фестиваль імені Аркадія Монастирського) і ряд семінарів з вивчення культури і мови ідиш «Перлини мови ідиш».

Аркадій Ілліч був ініціатором створення і організатором демонстрації єдиною в світі експозиції «Історія євреїв України», де на 24 стендах наведені інформативні та ілюстративні матеріали за 2000 років. Експозиція передана Національному історико-меморіальному заповіднику «Бабин Яр».

Нам буде завжди бракуватиме Аркадія Ілліча Монастирського. Світла йому пам'ять.

Николай Караченцов: «Україна для мене — друзя»

26 жовтня, не доживши один день до свого 74-ліття, скончався знаменитий актор Николай Караченцов. «Это случилось в реанимации 62-й больницы в Москве, без десяти девять утра», — рассказал сын Караченцова. В 2014 году в самый разгар противостояния на Майдане Караченцов побывал в Украине, артист написал приветствие для украинцев: «Украина для меня —

друзя». Как рассказывала его супруга, Людмила Поргина они прибыли в столицу Украины, чтобы поклониться христианской реликвии. Николай Караченцов привезли в Киево-Печерскую Лавру, где он приложился к реликвии, а у входа в Лавру Караченцов раздавал автографы. По Киеву актер передвигался в инвалидном кресле. Давний друг Караченцова композитор Владимир Быстрыков привез актера (по его желанию) на баррикады революционного Майдана.

Николай Караченцов по ходу своей продолжительной актерской карьеры сыграл целый ряд знаковых ролей в театре и кино. Особо тепло зрители вспоминают его участие в знаменитой рок-опере «Юнона и Авось», а также фильмах «Человек с бульвара Капуцинов», «Старший сын» и «Собака на сене».

Не стало оперної співачки Монсеррат Кабальє

У Монсеррат Кабальє був величезний репертуар – 88 оперних ролей, близько 800 камерних творів.

8 жовтня за повідомленням El Pais, з посиланням на заяву лікарів, пішла з життя знаменита іспанська оперна співачка Монсеррат Кабальє у віці 85 років в госпіталі Сан-Пау в Барселоні. В кінці вересня Монсеррат Кабальє була госпіталізована в Барселоні.

Монсеррат Кабальє була відома технікою віртуозного співу бельканто і виконанням ролей в класичних італійських операх Россіні, Белліні і Доніцетті.

Міжнародна популярність прийшла до співачки в 1965 році, коли вона замінила хвору американську оперну зірку Мерилін Хорн в партії Лукреції Борджіа в однойменній опері Гаetano Доніцетті.

У 2012 році Кабальє, незважаючи на вік, перенесений мікроінсульт і травму коліна, виступила в декількох театрах по всьому світу.

У квітні 2018 року Монсеррат Кабальє відзначила своє 85-річчя в Києві. До столиці України вона приїздила разом з донькою та онукою.

І, звичайно, Монсеррат Кабальє мала громадське визнання. Вона була нагороджена орденом «Ізабелли Католицької», орденом «За заслуги перед Італійською Республікою», орденом «Мистецтв і літератури» у Франції, в Україні Кабальє нагородили орденом «Княгині Ольги» I ступеня. Монсеррат Кабальє мала Почесне звання «Каммерзенгер Віденської державної опери».

Вічне кохання: пішов із життя Шарль Азнавур

1 жовтня 2018 року помер знаменитий французький шансон'єр вірменського походження, композитор, актор Шарль Азнавур (справжнє ім'я співака — Шахнур Вахінак Азнавурян). Йому було 94 роки. Майбутній французький шансон'єр народився в родині етнічних вірмен, які емігрували з Грузії до Франції. Шарль Азнавур вперше вийшов на сцену, коли йому було 9 років, а в 12 років, вже дебютував в кіно. Шарль Азнавур ніколи не забував про своє вірменське коріння. Він неодноразово допомагав своїй історичній Батьківщині і влаштовував там власні концерти.

Голова Ради національних спільнот України Ашот Аванесян згадує: «Мені пощастило близько знати Шарля Азнавура, неодноразово спілкуватися з ним під час його візитів в Україну та Вірменію. Шарль Азнавур був Людиною з великої букви. Найбільше мене вразила його надзвичайно тепле, доброзичливе ставлення до людей. У нього залишався великий потяг до вірменської культури, до вірмен. Шарль Азнавур ніколи не забував про своє історичне коріння. Це було приємно і вагомо для мене. Ажте артист все життя прожив за кордоном: у Франції (а з 1977 року — у Швейцарії), був уособленням культури французького народу. Але в його серці завжди залишалося місце для вірменської культури. І мову вірменську він не забував. Він був великим патріотом Франції та Вірменії і вніс величезний вклад у світову культуру. Шарль Азнавур не тільки писав і виконував пісні про Вірменію, а й свого часу надав велику благодійну допомогу постраждалим від Спітаського землетрусу та переселенцям, чим засвідчив свою любов до рідної Вірменії».

Точкою відліку творчої біографії Шарля Азнавура можна вважати 40-ві роки минулого століття. У цей час він познайомився з колегою П'єром Рошем. Дуєт назвали «Рош і Азнавур». Разом вони виступали в клубах Франції і Бельгії. Згодом у 1946 році на дуєт звернула увагу знаменита Едіт Піаф. Французька знаменитість запросила дуєт поїхати з нею на гастролі в США, після чого артисти стали впізнаваними.

Після тривалого турне по Америці, Європі та Азії Шарль Азнавур стає зіркою світово-

го масштабу. Його шлягери «Моє життя», «Ця молодість», «Тому що», «Після кохання» співають на всіх континентах. Особливо популярною стає пісня Шарля Азнавура «Вічне кохання».

Шарль Азнавур — легенда французького шансону, він співав на шести мовах, його авторству належать 1300 пісень, і кожна з них — про любов. «Любов — частина нашого повсякденного життя, і мова йде не тільки про кохання в парі, мова йде про всіх сенсах цього слова. Батько, мати — це любов, друзі — це любов і професія — це теж любов!», — підкреслював співак.

По всьому світу продано 200 мільйонів екземплярів дисків. За результатами опитування читачів журналу Time і глядачів CNN, який проходив в 1998 році, шансон'єр посів першу сходинку рейтингу найкращих артистів естради ХХ століття. Також шансон'єр виступав дуєтом з Елтоном Джоном, Френком Сінатрою, Стінгом, Пласідо Домінго, Андреа Бочеллі, Патріцією Каас та багатьма іншими.

З 5 травня 2009 року Азнавур обіймав посаду посла Вірменії у Швейцарії і постійного представника країни в штаб-квартирі ООН. Майже увесь час жив у Швейцарії.

Про нього говорили: його голос, як вулкан, що вивергається, замість лави слова, і пропалюють вони наскрізь навіть не слух, а саме серце.

Великий музикант повинен був вперше відвідати Україну в рамках свого світового турне. Концерт був запланований на 20 жовтня 2018 року в Палаці «Україна». Легенда шансону залишив у спадок десятки знаменитих у цілому світі композицій і кінокартин.

Світла пам'ять Великій Людині.

Почивайте з миром, Величний шансон'єр.

Щірі співчуття від Ради національних спільнот України рідним і близьким Шарля Азнавура.

На фото: Шарль Азнавур (у центрі) під час візиту в Україну (Львів, 2004 рік). Справа від артиста — Ашот Аванесян

Діловодство у громадських формуваннях у запитаннях та відповідях

З огляду на важливість збереження самобутньої культурної спадщини національних спільнот як невід'ємної складової культури української держави особливого значення набувають питання упорядкування документально-го надбання громадських організацій. Збирання, зберігання і використання унікальних документальних пам'яток представників етносів необхідне для відродження їх національних традицій, побуту, мови, культури, історії й подальшого інтегрування до загальноукраїнських процесів.

Ураховавши вимоги діючих нормативно-правових актів та узагальнивши практичний досвід роботи з етнонаціональними громадськими формуваннями, відповідаємо на питання, що найчастіше лунають на адресу Центрального державного архіву громадських об'єднань України від громадських організацій-потенційних фондоутворювачів архіву щодо визначення оптимальних шляхів налагодження документальних процесів.

Що таке номенклатура справ організації і для чого вона потрібна?

Одним із основних нормативних документів, який забезпечує облік і систематизацію документів у поточному діловодстві, формування й оформлення справ та підготовку їх до архівного зберігання, є номенклатура справ. Номенклатура справ – це перелік з назвами справ, що формуються у діловодстві апарату організації, оформлених у відповідному порядку із зазначенням строків зберігання. Відповідно ст. 1 Закону України «Про Національний архівний фонд та архівні установи» цей документ є обов'язковим для кожної організації, а відповідно до ст. 32 цього Закону – організації зобов'язані протягом року з дня реєстрації погодити свою номенклатуру справ з однією з державних архівних установ або архівним відділом міської ради.

Головним призначенням номенклатури

справ є розподіл виконаних документів у справі, встановлення в апараті громадської організації етнонаціональних спільнот єдиного порядку формування справ незалежно від форми носія інформації, забезпечення їх обліку, оперативного пошуку документів за їх змістом і видом, визначення строків зберігання справ тощо. Також номенклатура справ є основою для складання описів справ постійного та тривалого (понад 10 років) зберігання, а також для обліку справ тимчасового (до 10 років включно) зберігання.

За якими принципами будується номенклатура справ?

Номенклатура справ організації вміщує перелік всіх документів, що створюються в ній, крім технічної документації. Складається вона на підставі вивчення структури, напрямів діяльності організації, складу та змісту документів, що утворюються у результаті діяльності її центральних органів. Під час розробки номенклатури справ необхідно керуватися Статутом, структурою організації, штатним розписом, положеннями про

структурні підрозділи (за наявності) та функціональними обов'язками працівників виконавчого апарату.

Після детального вивчення внутрішніх нормативних документів слід обрати принцип побудови номенклатури справ. Він може бути структурним або функціональним.

Якщо ми обираємо структурний принцип побудови номенклатури справ, то маємо на увазі, що організація має чітку структуру апарату і розділами в такій номенклатурі будуть назви структурних підрозділів апарату. Наприклад:

01. Загальний відділ
02. Відділ кадрів
03. Відділ розвитку та відродження культурних і духовних цінностей
04. Відділ міжнародної діяльності
05. Фінансовий відділ

На сьогодні для громадських організацій більш актуальним і доречним є

функціональний принцип побудови номенклатури справ. Функціональний принцип побудови зведеної номенклатури справ, тобто побудови за напрямом діяльності, використовується у разі розподілу окремих напрямів роботи між працівниками центрального органу громадської організації етнонаціональної меншини. У такому випадку розділи й підрозділи зведеної номенклатури справ будуть відбивати напрями діяльності організації, наприклад:

01. Організація управління і контроль
02. Розвиток та відродження культурних і духовних цінностей етнонаціональної меншини
03. Бухгалтерський облік та фінансова звітність.

Які документи вносяться до номенклатури справ і в якому порядку розміщуються в ній?

Розміщувати справи у розділах номенклатури необхідно в такому порядку: першою, як правило розміщують групу справ, що включає установчі документи Організації (статути, свідоцтва, довідки, повідомлення) про реєстрацію, легалізацію, набуття статусу юридичної особи, за нею – групу організаційно-розпорядчої документації організації (протокольна частина, розпорядження/накази/доручення тощо), група планово-звітної документації, потім – листування та група обліково-довідкових видів документів (маються на увазі журнали, книги реєстрації).

До документів Організації, які беззаперечно мають увійти до номенклатури справ, і згодом перейти на архівне зберігання до державного архіву, слід віднести перш за все установчі документи, протоколи центральних органів Організації (З'їздів, Конференцій, Загальних зборів, Ради, Правління, Президії, Секретаріату, Ревізійної комісії) та її постійно діючих комітетів, комісій, рад тощо. Також до номенклатури слід включити розпорядження Голови Організації; документи, що стосуються діяльності регіональних представництв Організації; листування (в тому числі за зверненнями громадян); документи з питань розвитку та відродження культурних і духовних цінностей етнонаціональної меншини; документи, що стосуються бухгалтерської звітності; друковані періодичні видання, що готуються Організацією (газета, вісник).

Хто відповідає за складання номенклатури і яким є порядок її затвердження?

Відповідальність за складання номенклатури справ покладається на службу діловодства організації або на окремого працівника, відповідального за організацію діловодства. Методична допомога у складанні номенклатури справ надається архівом організації (посадовою особою, відповідальною за архів), за відсутності – державним архівом.

Слід запам'ятати, що після розробки номенклатури справ, її проект слід роздати всім працівникам апарату Організації, задіяним у веденні діловодства для погодження (адже ніхто крім безпосереднього виконавця не знає свої документи краще), після чого розглянути на засіданні Експертної комісії, надіслати на погодження ЕПК державного архіву і лише після цього подавати на затвердження керівнику Організації. Номенклатура справ організації погоджується державним архівом не рідше ніж один раз на п'ять років, а також невідкладно у випадках зміни структури центральних органів, перейменування, реорганізації організації або структурних підрозділів виконавчого апарату.

Підсумовуючи вищезазначене можна констатувати, що номенклатура справ є документом, який дає можливість навести лад у документальному забезпеченні діяльності організації та установ і організувати власний простір; завадить втраті важливих документів; сприятиме оперативному пошуку необхідних матеріалів; значно спростить і полегшить роботу з підготовки документів до передачі в архів.

Вікторія Горева, головний науковий співробітник Центрального державного архіву громадських об'єднань України

Нові правила отримання житлової субсидії на 2018-2019 рік

Хто має право на отримання комунальної субсидії в 2018-2019 році?

За законодавством України право на отримання державної субсидії мають сім'ї, чий витрати на оплату житлово-комунальних послуг (в межах встановлених норм споживання та з урахуванням

пільг) перевищують розмір обов'язкового відсотка платежу. Сума платежу для кожного домогосподарства визначається індивідуально і залежить від сукупного доходу сім'ї.

Постановою Кабінету Міністрів № 319 від 27.04.2016 внесено зміни до порядку надання пільг та субсидій на оплату житлово-комунальних послуг. Одним з нововведень уряду є пропозиція тимчасової відміни пільг на квартиру. Таким чином, на період отримання субсидії громадянам, які мають пільги на оплату житлово-комунальних послуг, вони нараховуватися не будуть. Проте, розрахунок субсидії буде проводитися з урахуванням пільг на сплату послуг і обсяг

обов'язкового платежу за послуги ЖКГ буде залежати виключно від доходів сім'ї.

Житлово-комунальна субсидія оформляється на одного з зареєстрованих членів домогосподарства (сім'ї), на ім'я якого відкрито особові рахунки на оплату комунальних послуг. Решта членів домогосподарства для призначення субсидії повинні підтвердити свою згоду на доступ і обробку персональних даних. Квартиронаймачі, які сплачують комунальні послуги відповідно до договору оренди, також мають право на надання субсидії.

На які послуги і в якому обсязі поширюється субсидія?

Відповідно до програми житлових суб-

сидій, держава відшкодовує витрати на оплату користування житлом та комунальних послуг (тепло-, газо-, водопостачання, водовідведення, електроенергії, вивезення побутового сміття та рідких нечистот). Крім того, один раз на рік, для сімей, які використовують для опалення тверде паливо, а для приготування їжі скраплений газ, надається грошова субсидія на їх купівлю (Положення про порядок призначення та надання населенню субсидій для відшкодування витрат на оплату житлово-комунальних послуг, придбання скрапленого газу, твердого та рідкого пічного побутового палива).

Витяг з «Юридичного порталу України»

10 стран, которые получили свои названия весьма необычным образом

(Продовження теми, початок у №3(7) газети «Національний діалог»)

Когда мы попадаем в другую страну, мы редко думаем о том, почему она была названа именно так. Бывает, что одну страну назвали в честь пальто с капюшоном, а другую – в честь реки с креветками; Почему, например, Венгрия была названа именно так?; что может быть общего между Мексикой и... пупком? Сейчас мы раскроем эти и многие другие секреты, связанные с названиями некоторых стран.

Кипр («Металл Кипра»)

Есть несколько версий возникновения названия этой страны и, согласно самой популярной из них, оно происходит из этео-кипрского языка, что обозначает «медь». На Кипре много залежей этого металла. Кроме того, название *Cyprum* химического элемента «медь» в таблице Менделеева также связано с названием этого государства.

Гондурас («Глубина»)

Если ориентироваться на прямой перевод с испанского языка, то *honduras* означает «глубина». Есть легенда, что название страны связано с высказыванием Христофора Колумба. Во время последнего плавания в Новый свет в 1502 году он попал в сильный шторм и произнес такое выражение:

«Gracias a Dios que hemossalido de esashonduras!» («Благодарение Богу, который вывел нас из этих глубин!»).

Казахстан («Земля странников»)

Имя этого государства имеет очень красивое происхождение: его можно еще называть «землей странников». В древнетюркском языке «каз» обозначает «бродить», что олицетворяет кочевую жизнь казахов. Уже упоминалось значение суффикса «стан» – «земля». В итоге дословный перевод Казахстана – «земля странников».

Монако («Уединенный дом»)

Одно из самых популярных мест для отдыха, оказывается, называется «уединенный дом». Может, там так хорошо и комфортно. В одной из легенд сказано, что в VI в до н. э. лигурийскими племенами была основана колония Монойкос (*Monoikos*). Это название включает два греческих слова, которые обозначают «уединение» и «дом».

Габон («Пальто с капюшоном»)

Название страны в Центральной Африке происходит от португальского имени местной реки – Габайо (*Gabão*), что звучит, как «пальто с капюшоном», а связано оно с необычной формой устья реки.

Камерун («Река креветок»)

Кто бы мог подумать, что название этого африканского государства происходит от португальского словосочетания «река креветок». В XV веке португальские исследователи обнаружили в одной из рек большое скопление призрачной креветки, что и дало реке название – *Rios dos Camarões*. На местном же языке река называется Вури.

Исландия («Ледяная страна»)

Страна была названа Исланд, и в этом имени соединены два слова: *íse* – «лед» и *land* – «страна». В сагах исландцев рассказывается, что первый иностранец, который в IX веке вступил на эту землю, был норвежец Наддод. Из-за того что постоянно шел снег, он называл эту землю «Снежной». Спустя какое-то время, островного государства достиг викинг, который из-за суровой зимы назвал его «Ледяной страной».

Венгрия («10 племен»)

Название *Hungary* происходит от латинского слова *Ungari*, которое было позаимствовано из тюркского языка и такого понятия, как «Оногур» (*Onogur*), что означает «10 племен». Стоит заметить, что этим словом называли племена, которые управляли восточными территориями Венгрии в конце IX в н. э.

Мексика («Пупок Луны»)

Согласно одной из существующих гипотез, название этой страны *Mexihco* образовано из двух ацтекских слов, которые переводятся, как «пупок Луны». Этому есть объяснение. Так, город Теночтитлан находится в середине (центре) озера Тескоко, а вот система соединенных между собой озер похожа на кролика, который ацтеки связывали с Луной.

Италия («Страна телят»)

Название «Италия» первоначально относилось не ко всему Аппенинскому полуострову, а только к южной его части, а именно к Калабрии. Греки именовали ее Италией с IV в до н.э. Они называли словом «Италои» народ Витали, который тогда населял нынешний регион Калабрии и занимался выращиванием телят (по одной из версий, слово «Италия» в переводе означает «страна телят», так как с итальянского *Vitello* – теленок).

Римляне уже в первой половине III в до н. э. перенесли это название на всю территорию.

Согласно античной традиции, Италия получила своё название от Итало – суверена, правящего тогда на той территории.

На «Співочому полі» Києва відбулася традиційна виставка хризантем

Хризантема дійсно визнана «королевою в саду», «імператорською квіткою» в Японії, «білою восковою принцесою» у болгарській поезії (а пісня Лілі Іванової «Хризантеми» тривалий час була хітом).

З 5 по 28 жовтня у Печерському ландшафтному парку «Співоче поле» близько 25 тис. хризантем 40 видів,

оформлених із фантазією та майстерністю дизайнерів «Київзеленбуду», радували киян своїм неймовірно багатим розмаїттям барв. Дивовижною родзинкою цього фестивалю було те, що з кожної квіткової композиції лунала чудова музика різних жанрів – класична, джаз, блюз, палке аргентинське танго, кантрі,

диско, рок-н-ролл. Кожен відвідувач міг зупинитися біля тієї локації, де лунала його улюблена музика, й не тільки послухати, а й потанцювати – повністю поринути у справжню осінню казку.

«ІІ Величності» присвячено так багато легенд та віршів!

Ось один із них (автор – Олена Бондар):

А хризантема знай собі – цвіте!
Сміється прямо в очі сірій днині,
Ще й журавлів в дорогу проведе,
І слухатиме пісню журавлину.
Ця квітка – королева у саду,
Сніжинку першу збереже в долонці.
І я щодня вклонитись їй іду
Осінній квітці, схожій так на сонце.

Щорічний фестиваль «Нове німецьке кіно» у Києві

СПЕЦІАЛЬНА подія «Нового німецького кіно» – кінопоказ «Донбасу» Сергія Лозниці

18 жовтня в Україні у кінотеатрі «Київ» стартував щорічний 24-й фестиваль «Нове німецьке кіно». У програмі кіноогляду – сім фільмів, у тому числі два фільми спільного україно-німецького виробництва.

Про це повідомляє компанія «Артхаус Трафік», яка спільно з GoetheInstitut в Україні є організатором фестивалю.

«Фестиваль відкриває мелодрама «Транзит» від лідера Берлінської школи Крістіана Петцольда. У центрі сюжету – пара, яка знайомиться в Марселі напередодні окупації Франції німецькими військами. Головні ролі у фільмі виконали молоді зірки: Паула Бір і Франц Роговський. Світова прем'єра стрічки відбулася в офіційній конкурсній програмі Берлінського кінофестивалю, де «Транзит» претендував на «Золотого ведмедя», – ідеться у повідомленні.

У програму увійшли дві біографічні стрічки. Чорно-білий байопік «Три дні з Ромі Шнайдер» побудований навколо останнього інтерв'ю знаменитої актриси. Біографічна драма «Молодий Карл Маркс» – про шлях Карла Маркса від голодного життя у Парижі до звання одного з найвпливовіших світових філософів. У головних ролях – Аугуст Діль та Вікі Кріпс.

Чорно-біла історична драма «Капітан» Роберта Швентке відзначена за операторську роботу на міжнародному кінофестивалі в Сан-Себастьяні. У центрі сюжету – змучений і голодний 19-річний рядовий, який в останні дні Другої світової війни викрадає капітанський мундир та вдає офіцера вермахту. Ко-

медія «Кастинг» порадує кіноманів відтворенням кастингу класичного фільму Райнера Вейнера Фассбіндера «Гірки слюзи Петри фон Кант».

Спеціальна подія «Нового німецького кіно» – кінопоказ «Донбасу» Сергія Лозниці, відзначеного премією за найкращу режисуру секції «Особливий погляд» Каннського кінофестивалю. 19 жовтня режисер особисто представив свій фільм у кінотеатрі «Київ». «Донбас» – сатирична драма про події на сході України. Фільм створювався в Німеччині, Україні, Нідерландах, Франції та Румунії. Стрічка увійшла у лонг-лист премії Європейської кіноакадемії і представляє Україну як національного кандидата на премію «Оскар» за най-

кращий фільм іноземною мовою.

Спільно з Німеччиною створювалась і українська трагікомедія «Вулкан» про перекладача ОБСЄ, який вирушає на кордон із Кримом у складі моніторингової місії. Світова прем'єра нового фільму Романа Бондарчука відбулася у рамках конкурсної програми East of the West у Карлових Ва-

рах. «Вулкан» також став володарем Гран-прі міжнародного кінофестивалю «Золотий абрикос» (Єреван, Вірменія).

«Нове німецьке кіно» – один з найстаріших кінооглядів в Україні, які представляють кінематограф своєї країни. У 2018 році він пройде в 24-й раз. Фестиваль проходить у Києві (18-24 жовтня), Маріуполі (1-6 листопада), Чернівцях (15-19 листопада), Львові (22-26 листопада), Дніпрі, Одесі та Харкові за підтримки офіційного партнера ProCredit Bank. Всі фільми демонструються мовою оригіналу з українськими субтитрами.

У 2018 році на 5 жовтня припадає Всесвітній день посмішки

з Днем Посмішки!

ТАК, на сторінках міжнародного календаря є такий день – Всесвітній день посмішки, в який нас закликають вкрай позитивно впливати на наш з вами настрій. Всі ми – різні люди. Щоб домогтися гарного настрою, для кожного з нас, принаймні, необхідно щось особливе. Для когось мир у всьому світі, для когось нове авто. Комуś досить просто прогулятися на свіжому повітрі, а для когось стабільно сірі будні вже викликають відчуття норми і зовсім нічого не хочеться міняти. Ну, вже ні! Все це якось складно.

Давайте просто посмінемося. Підійдемо до дзеркала і посмінемося самим собі. Зробимо це кілька разів. І ще. І ще, тільки без сарказму. Не будемо себе критикувати! Просто посмінемося. Посмінемося без задньої думки.

Ну от. Складний механізм нашого з вами настрою тільки що був зрушений у позитивну сторону. Можливо, не на довго. Повторимо процедуру, зауважимо, що нам це нічого не коштує. Руки, ноги, наші гаманці залишаються в спокої. Настрій поступово світлішає – це абсолютно безкоштовно. Щасливим бути набагато простіше і дешевше, ніж нещасним.

За даними проекту DilovaMova.com, Всесвітній день посмішки або World Smile Day відзначається з 1999 року. Це відбувається,

як правило, в першу п'ятницю жовтневого місяця. Виникненню цього свята посприяв колись зовсім невідомий американський художник Харві Белл. Згідно з легендою, своєю творчістю він нічим особливо не виділявся серед його колег. Критики вважали його і зовсім пересічним, і посереднім художником.

Одного разу, десь у 1963 році, до нього надійшло замовлення від однієї страхової компанії State Mutual Life Assurance Company of America на виготовлення якого-небудь яскравого і незабутнього символу для їх візитної картки. Як відомо, все геніальне доволі просте і Харві запропонував їм усміхнену жовту фізіономію, відому зараз як звичайний «смайлик». Замовники схвалили цю ідею. Робота була оцінена в півсотні доларів і всі залишилися задоволені.

Після того, як фірма ввела цей нехитрий символ у побут, вони відразу помітили, що їх клієнтам це страшенно сподобалося і успіх від цього нововведення перевершив найсміливіші очікування. Потім цей символ, крім значків, став з'являтися на бейсболках і футболках, листівках і конвертах, і навіть на сірникових коробках.

В одному з інтерв'ю Харві Белл підкреслив, що для історії художнього мистецтва не було жодної подібної роботи, зробленої так просто і яка стала такою зрозумілою всім і принесла б людям стільки задоволення, радості і щастя.

Посміхніться, подаруйте собі гарний настрій. Поділіться посмішкою з рідними, друзями, товаришами по службі, не забудьте посміхнутися кому-небудь по дорозі. Це не складно. Це зробить ваш день набагато приємнішим. Спробуйте!

Щомісячна інформаційно-аналітична газета
Ради національних спільнот України «Національний діалог»

Свідоцтво про державну реєстрацію КВ 2293 – 12843Р,
видано Міністерством юстиції України 06.10.2017 року
Видавець: ГО «Рада національних спільнот України»

Головний редактор: Михайло Роль
Випусковий редактор: Вячеслав Потапов
Верстальник: Олександр Антропов

Редакційна колегія: Голова – Ашот Аванесян

Члени редакційної колегії: Емір Валєєв, Олександр Божко,
Різнан Бабаєв, Микола Корецький, Весела Залогіна, Інеш Кдірова,

Кан Ден Сік, Алла Потапова, Емма Беньямінова, Сергій Братчик,
Альона Серебряна

Адреса редакції: 01010 м. Київ, вул. Левандовська, 12

e-mail: ND-RNSU@ukr.net

Сторінка газети «НД» у Facebook:
www.facebook.com/NationalDialogueUKRAINE/

Секретаріат Ради національних спільнот України:

e-mail: radaspilnot@ukr.net, тел. +38 044 227 9865

Редакція може не поділяти погляди авторів статей. Редакція залишає за собою право редагувати і скорочувати тексти. Авторські статті не рецензуються і не повертаються. Оголошення, реклама та листи друкуються мовою ори-

гіналу, реклама – лише державною українською мовою. Листування ведеться лише на сторінках газети. Відповідальність за зміст статей несуть автори. Відповідальність за зміст реклами несе рекламодавець. Додаткова інформація про діяльність Ради та національних спільнот України – на офіційному веб-сайті: www.radaspilnot.org.ua

Віддруковано. ТОВ «ЛІТДІМ», 08200, Київська обл., місто Ірпін, вул. Толстого, буд. 8, ЄДРПОУ №13571020000004608, від 16.06.2016 р. Замовлення 181119. Наклад: 5000 прим.

Передплатний індекс газети РНСУ «Національний діалог» – 60357

